

בעזרת השם יהי ברך

ספר

עצתו אמונה

בריוון פון חיזוק, אָמונה און
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

אידיש

פרשת וארא

285

תשפ"ג

צו באקומען וועכענטליך די עצתו אמונה רופט: 718-387-2691

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'דפס ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עֲצַתְּוֹ אֶמְזִינָה

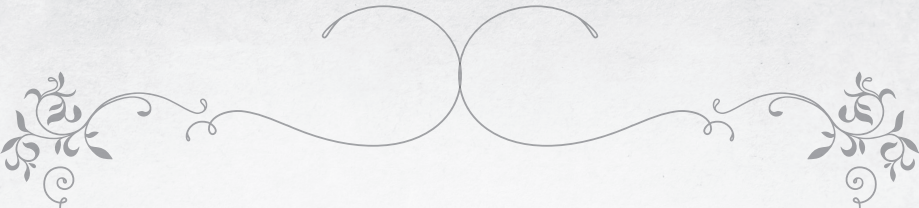
- א. ווי אזוי זאל איך רעאגירן ווען איך זע א בחור מיט א סמארטפאון? .....
- ב. ווי אזוי שטארקט מען זיך ווארטענדיג געהאלפן צו ווערן מיט קינדער? .....
- ג. פארנוואס קען איך זיך נישט היטן די אויגן אין מקוה? .....
- ד. נעמען א יונג קינד קיין אומאן, כאטש ער קען נישט זאגן תיקון הכלי? .....

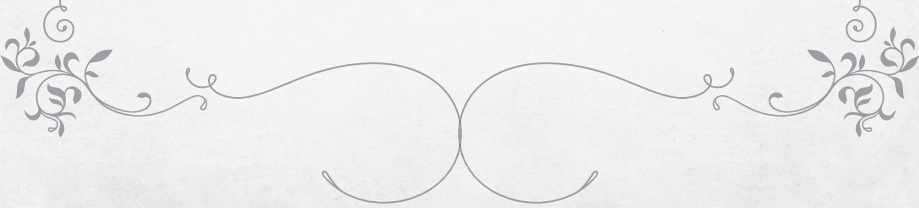
איש אֶמְזִינָה

- א. תהלים איז דער סוד פון הצלחה.....
- ב. אז מען רעדט ניכול פה ווערט מען אויסגעריסן פון די וועלט.....
- ג. עס איז א גרויסע פריצות פאר א פרוי צו רייכערן.....
- ד. ווארף אונזעך דיין סמארטפאון, קוק צו וואס דו ביסט צוגעקומען.....
- ה. חיזוק פאר פרויען זיך צו שערן די האר.....
- ו. אז איר טראכט אז יענער קוקט אייך אראפ, איז דאס אייער פראבלעם.....
- ז. תפלה והתבודדות ברעכט איין.....
- ח. מען דארף זיין געווארנט נישט צו טשעפען און פארשעמען קינדער.....
- ט. בעט דעם אייבערשטן זאלסט פאלגן דעם רבי'ן און נישט רייכערן.....
- י. געלט פון טייערע שמחות, געב ענדערש פאר צדקה, צו פארדינען זכותים.....
- יא. אכטונג געבן מכבד צו זיין תלמידי חכמים.....
- יב. שמחה איז די וויכטיגסטע זאך און די הייליגסטע זאך.....
- יג. ווי אזוי טוט מען תשובה אין די הייליגע שוכבי"ם טעג?.....
- יד. סדר הנסיעה לארץ ישראל טבת תשפ"ג.....

**זכות הקונטרס הוא
לרפואת העניא בת ראכל
בתשוה"י**

עצתו אמונה

ווי אזוי זאל איך רעאגירן ווען איך זע א בחור מיט א
סמארטפאון?

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

מיר זענען געזעסן געכטן אינאיינעם ביי אונז אין בית המדרש אין בני ברק צו די
סעודת הלולא פון רבי נתן זכותו יגן עלינו, עס איז געווען גאר געשמאק, און מיר האבן
זיך שטארק מחזק געווען ברוך השם. יישר כח פאר די בריוו וואס דער ראש ישיבה האט
אונז געשיקט [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו].

איין זאך האט מיר נאר זייער געשטערט, איך האב געזען א בחור נעמט ארויס א
סמארטפאון און דרייט זיך ארום כאפן בילדער, ביי אונז איז זייער מאדנע צו זען א
חסיד'שער בחור מיט א סמארטפאון, און דאס האט מיר זייער וויי געטון.

דארף איך גארנישט טון און גארנישט זאגן ווען איך זע א בחור נעמט ארויס א
סמארטפאון ביי א מסבה אין היכל הקודש? און בכלל, אויב זע איך א בחור פון די חבורה
וואס נעמט ארויס א סמארטפאון, דארף איך זיך נישט וויסנדיג מאכן?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויחי, עשרה בטבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

לאז איבער פאר די גבאים צו זאגן מוסר רייד, עס איז א גרויסע אחריות
צו זאגן מוסר, עס איז זייער איינגעשטעלט.

דו זאלסט נעמען פאר דיר די מצוה פון געבן גוטע ווערטער פאר יעדן איינעם, ווייל מוסר, אויב מען זאגט דאס נישט אויף די ריכטיגע וועג – טוט עס נישט אויף, און עס מאכט נאר שאדן. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהב"ר חלק ב', סימן ח): "אף על פי שתוכחה הוא דבר גדול", זאגן מוסר איז זייער א גרויסע מצוה, "אף על פי כן לאו כל אדם ראוי להוכיח", אבער נישט יעדער איינער קען מוסר זאגן. "כמו שאמר רבי עקיבא", אזוי ווי רבי עקיבא זאגט (ערכין טז): "תמה אני", איך וואונדער זיך, "אם יש בדור הזה", אויב איז דא אין אונזער דור, "מי שיכול להוכיח" איינער וואס קען זאגן מוסר; "ואם רבי עקיבא אמר זאת בדורו", און אויב רבי עקיבא האט דאס געזאגט אין זיין דור, "כל שפן בדור הזה של עכשו", איז דאך זיכער אין אונזער דור; "פי כשהמוכיח אינו ראוי להוכיח", ווייל אויב דער מוסר זאגער ווייסט נישט ווי אזוי צו זאגן מוסר, "אזי לא די שאינו מועיל בתוכחתו", נישט נאר עס וועט נישט אויפטון די מוסר, "אף גם הוא מבאיש ריח של הנשמות השומעים תוכחתו", נאר ער וועט מאכן א שלעכטע גערוף אויף די וואס הערן זיינע מוסר רייד, ער וועט זיי צעברעכן, "כי על ידי תוכחתו", ווייל דורך די מוסר – "הוא מעורר הריח רע של המעשים רעים ומדות רעות של האנשים שהוא מוכיחם", צעקלאפט ער די מענטשן און זיי וועלן מער נישט תשובה טון.

טעלעפאונס איז א גרויסע פראבלעם, אבער די וועג פון שרייען און מוחה זיין – העלפט נישט. מיר האבן גוטע גבאים, ערליכע אידן; אז דו זעסט עפעס אין שויל וואס שטערט דיר – זאלסטו דאס דורכרעדן מיט זיי. אזוי אויך, אז מען רעדט ביים דאווענען און מען ווערט געשטערט, דארף מען זיך ווענדן צו די גבאים, און זיי האבן סייעטא דשמיא; זיי ווייסן ווי אזוי, וויפיל און ווען צו זאגן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

דער פרויוו צו וועלכע די שאלה באציט זיך:

גוטע גרויסן פון חבורת היכל הקודש אין בני ברק

בעזרת ה' יתברך – יום ב' פרשת ויחי, ט' טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לְכָבוֹד מֵיִנַּע טֵייעֶרע חֲבֵרִים, תְּלַמִּידֵי הַיֵּכַל הַקּוֹדֵשׁ בְּנֵי בְרַק, ה' עֲלֵיהֶם יִחִי אִיךְ בַּאֲקוּם כְּסֻדְר זַייעֶר גּוֹטע גְרוֹסן פּוֹן עֲנָקער חֲבוּרָה; וְוֵער עֵס פֵּאלט אַרײַן בײַ עֲנָק אִין שׁוּל אויף אַ תְּפִלָּה - וְוֵערט זַייעֶר אײַבערֲגֶענוּמֶען פּוֹן די אַחֲדוֹת און וואַרעמקײט וואס הערשט צווישן אײך, וּבְעָקֶר פּוֹן די תְּמִימוֹת. עֵס אײַז נִישְׁטאַ בײַ עֲנָק קײַן לִיצְנוֹת, די גּוֹטע גְרוֹסן גַעבֵט מִיר כַּח אַנְצוּגײַן.

אויף דערצײלט מֶען מִיר אַז מֶען גַעבֵט אַכְטוּנג אויף די קִינְדער; מֶען דאַווענט מיט זײ, מֶען זײַגט מיט זײ, מֶען דערצײלט זײ תְּפִלָּה מַעֲשִׂוֹת און מַעֲשִׂוֹת פּוֹן צַדִּיקִים. בײַם רַבִּין אײַז דָּאס גַעווען אַ וויכְטִיגע זאַף, דער רַבִּי האט גַעוואלט מִיר זאַלן רַעדן צו די קִינְדער, דער הייליגער רַבִּי האט גַעזאַגט (שיחות הַר"ן, סימן רט): "אײַערע קִינְדער זאַלט איר מוֹדִיע זײַן וואס דָּא האט זײך גַעטוּן", און רַבִּי נֶתַן זאַגט (שם): "וְאָמַר בְּרַתְתָּ וְזִיע בְּהַתְּלַהֲבוֹת נוֹרָא", דער רַבִּי האט דָּאס גַעזאַגט מיט אַ מוֹרָא־דִיגער פֿלאַם און מיט אַ פֿלאַקער; אַז מִיר זאַלן צוואוויסן טוֹן פֿאַר אונזערע קִינְדער אַז עֵס אײַז דָּא אַ רַבִּי אויף די וועלט וואס פֿאַרשטייט יעדן איד, און ווער עֵס פֿאַלגט זײַנע עצוֹת קען זוכה זײַן צו ווערן אַ גְרוֹיסער צַדִּיק און אַ גְרוֹיסער בַעַל מְדַרְיָגָה. אַזױ ווי דער רַבִּי האט גַעזאַגט (ת"י מוֹהַר"ן, סימן שנח): "מִיט יַעֲדֶע שְׁמוּעֵס וואס אײך שְׁמוּעֵס מיט עֲנָק, קען מֶען זוכה זײַן צו זײַן אַן עַרְלִיכער איד, אַפִּילוּ אַ צַדִּיק גְמוּר אַ גאַנץ לַעֲבֹן, און אַן עַרְלִיכער איד אַזױ ווי אײך מײַן אַן עַרְלִיכער איד".

יעצט האב אײך באקומען די גוטע גײעס אַז איר האט זײך אַרײַבערֲגֶעצוּיגן אִין אַ גײעס בֵּית הַמְדַרְשׁ אויף רַחוּב יְרוּשָׁלַיִם, וויל אײך עֲנָק ווינטשן: "שְׁתַּשְׁרֵה שְׁכִינָה בְּמַעֲשֵׂה יְדִיכֶם, און אַלע פּוֹן עֲנָק זאַלן האבן די גַעפִּיל צו עוֹסֵק זײַן אִין צוּרִיקבֶרענגען אַידישע קִינְדער צום אײַבערשטן".

מִיר דאַרפן זַייער אַרְבֵּעטן אַראַפּצוּנעמֶען די שְׁלֵעכְטע נאַמען וואס מֶען האט אַרויפֶגעקלֶעבט אויפן רַבִּין, אויף חֲסִידוֹת בְּרַסְלָב. מִיר לײַדן פּוֹן די מְשׁוּגַעַת פּוֹן נַח, דָּאס מאכט אַ פֿחד אויף עֲלֻטֶערן; מֶען צײטערט אַז די קִינְדער וועלן מְשׁוּגַע ווערן, אַזױ אויף אַנדערע פֿתוֹת וואס פִּירן זײך אויף ווילד וכו' וכו'. מוֹהַרָא"ש האט יאַרן גַעאַרְבֵּעט שײַן צו מאַכן דַעם רַבִּינ'ס נאַמען און מִיר דאַרפן מַמְשִׁיך זײַן מיט דַעם.

גייט הַפְּצָה, גייט פֿאַרשפּרײַטן די גײַע קונטרסים און גליונות וואס איז גענומען פון אַשֶׁר בַּנְחַל און פון די קונטרסים וואס מוהרא"ש האט געשריבן און גענומען פון לקוטי מוהר"ן און לקוטי הלכות; חיזוק אויף לְמַעֲשֵׂה, חיזוק און עצות ווי אזוי צו קענען זיין דבוק צום אייבערשטן, חיזוק און עצות ווי אזוי צו לעבן מיט אַ ווייב, מיט קינדער און אין די זעלבע צייט לעבן מיטן אייבערשטן. ווערט נישט צעפאלן ווען מען שפּעט און מען צערייסט די ספרים, אזוי גייט עס; ווען עס איז דא אַ קול דקדושה איז דא אַ קול הַבְּרָה, און זייט מתפלל מען זאל עפענען מוסדות היכל הקודש אין בני ברק.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים].

...

ווי אזוי שטארקט מען זיך ווארטענדיג געהאלפן צו ווערן מיט קינדער?

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

מיר ווארטן שוין אויף קינדער עטליכע יאר, איך האב געליינט אַ בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו] וואס ענטפערט פאר איינעם וואס האט שוין אַ קינד און ער בעט אן עצה און סגולה צו האבן נאך קינדער, אז ער זאל דאנקען דעם אייבערשטן אויף די חסדים וואס ער האט שוין באקומען, ער זאל דאנקען דעם אייבערשטן אויף דאס קינד וואס ער האט, און דאס וועט ברענגען אז ער זאל געהאלפן ווערן מיט נאך קינדער.

האב איך געוואלט פרעגן אויב די עצה איז אויך פאר אונז, וואס מיר ווארטן נאך אויפ'ן ערשטן קינד פאר אזוי לאנג, און אויב דער ראש ישיבה שליט"א האט נאך חיזוק פאר אונז ווי אזוי זיך צו דערהאלטן בשעת מיר ווארטן געהאלפן צו ווערן מיט קינדער.

יישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמות, ט"ו טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לקבוע ... גרו זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אנדאי איז דאס אויך פאר עלטערן וואס ווארטן אויך קינדער און אזוי
אויך פאר אלע ישועות וואס מען ווארט; ווי מער מען דאנקט דעם אייבערשטן
- עפנט מען אויך די טירן אין הימל פאר ישועות למעלה מדרך הטבע.

פארליר נישט פאר קיין איין רגע די אמונה. דו בעט דעם אייבערשטן
נאכאמאל און נאכאמאל פאר קינדער, אזוי ווי אונזערע מאמעס שרה, רבקה
און רחל האבן געטון. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פנא דבי אליהו רבא,
פרק יח), אליהו הנביא דערציילט: "אויך בין געווען אמאל אונטערנוועגנס און
א מענטש האט מיך געפערעגט א שטארקע קשיא, פארנוואס זעען מיר אסאך
ערליכע משפחות וואס האבן נישט קיין קינדער? 'אמרת לך: בני, מפני
שהקדוש ברוך הוא אוהב אותם אהבה גמורה ושמח בהן, לפיכך מצרפם כדי
שירבו רחמים לפניו', האב איך אים געענטפערט, ווייל דער אייבערשטער
האט זיי זייער שטארק ליב און ער פריידט זיך מיט זיי, דערפאר מאכט ער
אז זיי זאלן נישט האבן גלייך קינדער, אזוי וועלן זיי אסאך בעטן דעם
אייבערשטן, ו'תדע לך שפן הוא', א רא' האסטו פון אברהם אבינו און שרה
אמנו, זיי האבן געווארט לאנגע יארן אויך קינדער און דער אייבערשטער
האט זיי געהאלפן זיי האבן געבוירן יצחק, אזוי אויך יצחק אבינו און רבקה
אמנו האבן געווארט צוואנציג יאר אויך קינדער, זיי האבן אסאך געדאוונט
צום אייבערשטן ביז זיי האבן געבוירן יעקב, רחל אמנו האט געווארט
פערצן יאר אויך קינדער, זי האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן ביז זי איז
געהאלפן געווארן, אויך זעט מען ביי חנה - די מאמע פון שמואל הנביא
וואס זי האט אויך געווארט אסאך יארן אויך קינדער און זי האט אסאך
געבעטן דעם אייבערשטן ביז זי איז געהאלפן געווארן און געבוירן שמואל
הנביא, 'אלא על כרחך צריך אתה לתפוס בידך מידה הראשונה שאמרת לך
מתחלה, מפני שהקדוש ברוך הוא אוהב אותם אהבה גמורה ושמח בהן,

לְפִיכֹךְ מְצַרְפֵּן כְּדֵי שְׂיִרְבוּ בְּרַחֲמִים לְפָנָיו”.

זֵי שְׂטָאָרְק מִיט דִּי צְנוּיִי זַאכֵּן. עֲרֻשְׁטֵע זַאף, דַּאנְקֵען און לויכֵן דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן. צְנוּיִיטֵנס, בַּעֲטֵן דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן מִיט סְבָלְנוֹת – וועסטו האבֵן אַ שְׂטוֹב מִיט לִיכְטִיגֵע קִינְדֵער.

דַּער אַיִבְעֶרֶשְׁטֵער זַאל הַעֲלֵפֵן זַאלֶסט הַאבֵן הַצְלָחָה אִין אַלֶּע עֲנִינִים.

...

[דִּי בְּרִיוּו צו וועלכֵע דִּי אויבֵנְדֵערמאַנטֵע בְּרִיוּו בַּאצִיט זײַד :

ווי אַזוי איז מְעַן זוכֵה צו נאַף קִינְדֵער ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֹּד דַּער ראש ישיבה שליט"א,

קודם אַ גְרוֹיסֵן יִישׁר כַּח פֶּאָר אַלֶּע חִיזוּק, אִיד בִּין זײַד מִמֶּשׁ מַחְנֶה.

אִיד וויל פֿרעגֵן אַן עֲצָה וואס מְעַן קען טוֹן גְּעוֹהַלְפֵן צו ווערן מִיט נַאף קִינְדֵער. אִיד האב בְּרוּך הַשֵּׁם אִיין קִינְד, פִּיר יָאָר אַלֶּט, אַבֵּער אִיד וויל זײַער שְׂטָאָרְק נַאף קִינְדֵער. אִיד האב גְּעוּוִיסֵע פֿראַבְלֵעֲמֵען, און אִיד בִּין שׁוִין גְּעוּוִען בִּי גוֹטֵע דַּאקטוֹרִים, עַס הָאָט אַבֵּער נִישַׁט צוֹפִיל גְּעוֹהַלְפֵן, און אִיד וויל נִישַׁט נְעִמְעַן צוֹפִיל רְפוּאוֹת פֿון זײַ וויל אִיד הָאָט מוֹרָא עַס וועט מִיר שְׂאָטוֹן. אִיד בַּעַט אַסאַךְ דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן פֶּאָר נַאף קִינְדֵער, און אִיד וועל זײַד פֿרִייעֵן צו באקומען עֲצוֹת אויף דַּעַם.

יִישׁר כַּח

תְּשׁוּבָה :

בַּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרַךְ – יוֹם א' פְּרֻשַׁת לֶךְ לֶךְ, ה' חֲשׁוֹן, שְׁנַת תש"פ לְפֶרֶט קָטָן מֵרַת ... תַּחֲנִי'

אִיד הָאָב עֲרֵהאַלְטֵן אַיִיעֶר בְּרִיוּו.

דַּאנְקֵט און לויכֵט דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן אויף דִּי נְסִים וואס עַר טוֹט מִיט אַיִיךְ – וועט דַּער אַיִבְעֶרֶשְׁטֵער טוֹן מִיט אַיִיךְ נַאף נִיסִים. בְּפֶרֶט אַז אִיר הָאָט שׁוִין אַ קִינְד, זַאלֶט אִיר נִישַׁט אויִפְהֶעֱרֵן לויכֵן דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן אויף אַיִיעֶר טַיִיעֶרֶע קִינְד – וועט אִיר זוכֵה זײַן צו נַאף קִינְדֵער.

דַּער הַיִילִיגֶער רַבִּי נֵתָן זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה פֿלֶעגֵט זַאגֵן : "ווען אַ מְעַנְטֶשׁ

רעדט זיך אָפּ, זאָגט דער אייבערשטער: 'קוקט אָן דעם מענטש, איך געב אים גוטס און דאך רעדט ער זיך אָפּ, איך וועל אים ווייזן וואס מיינט שְׁלֵעֲכֵט', אָבער ווען אַ מענטש דאנקט דעם אייבערשטן זאָגט דער אייבערשטער: 'קוקט אָן דעם מענטש, ער איז אזוי פֿרייליך און דאנקבאר, איך וועל אים ווייזן וואס מיינט גוט', און מען געבט אים אַ גוטע לעבן".

מְשִׁיחַ וועט אַריינברענגען אין די וועלט אַז מען זאל דאנקען דעם אייבערשטן, אזוי ווי חֲכָמֵינוּ זְכָרָנָם לְבִרְכָה זָאָגן (פֿראשית רבה יד, ט): "עַל כָּל נְשִׁימָה וְנְשִׁימָה שְׁאָדָם נוֹשָׁם צָרִיךְ לְקַלֵּס לְבוֹרָא", אזוי ווי עס שטייט (תהלים קנ, ו): "כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה", אויף יעדע אָטעם זאל מען לויבן דעם אייבערשטן; די ראשי תיבות פון כ'ל ה'נְשָׁמָה תְהַלֵּל איז נוטריקון דער הייליגער נאמען פונעם אייבערשטן, דעם שם פון ת'כ'ה; מיר זאָגן יעדן טאג ביי שמונה עשרה: "הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלִךְ נְאֻה לְהוֹדוֹת", די סופי תיבות פון וְלִךְ נְאֻה לְהוֹדוֹת איז אויף נוטריקון דער הייליגן שם, און אויפ'ן שטערן פון מְשִׁיחַ איז אויפגעקריצט דער שם פון ת'כ'ה, אזוי אויף פֿאַטרעפט תכ"ה וויפיל מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד מיטן כּוֹלָל, מיט דעם שם פון ת'כ'ה וועט מְשִׁיחַ מְכַנֵּיע זיין אַלע רשעים.

אַז איר וועט יעדן טאג דאנקען דעם אייבערשטן וועט איר זוכה זיין צו נאך קינדער, און קיין רפואות און און קיין דאקטורים].

פארנוואס קען איך זיך נישט היטן די אויגן אין מקנה?

שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך מוטשע זיך זייער אין קדושה, בפרט אין די נושא פון זיך היטן די אויגן אין מקנה. פון אלס יונגער בחור האב איך זיך ליידער שוין צוגעוואוינט דערצו ווייל קיינער האט מיר עס נישט אויסגעלערנט, ביז איך בין אנגעקומען אין היכל הקודש קודש קדשים און איך בין געווארן בעסער און בעסער. ביז פאר א תקופה צוריק בין איך ממש געווען זייער אפגעהיטן אין מקנה און איך האב זיך געהיטן מיינע אויגן, אָבער לעצטנס האט מיינ יצר

הָרַע זִיד אֲנֻנְעִינְדן אין מיר און איד קען שטיין און קוקן פאר א לאנגע צייט ווי א משוגענער; אין מיין קאפּ בוזשעוועט די שיעורים פונעם ראש ישיבה און איד וויין צום אייבערשטן אז איד וויל זיך שוין ארויסזען פון די בלאטע, אבער איד פאל און איד פאל און דאס פירט מיך שפעטער אריין אין שמוציגע עבירות רחמנא ליצלן.

איד ווייס אז דער רבי זאגט אז כּדי צו תשובה טון דארף מען אריבערגיין אין די פלעצער וואס מען איז געווען פריער און דאס מאל זאל מען זיך שטארקן און צוריק האלטן, אבער פאקטיש קען איד נישט געווינען מיין יצר הרע.

וואס זאל איד טון? איד דארף אן עצה ווי אזוי ארויסצוקריכן פון די געדיכטע בלאטע פון שטיין און קוקן נאך און נאך שמוץ; אין גאס בין איד גאנץ אפגעהיטן אבער אין מקוה בין איד משוגע און איד זאג צו מיר: 'מענטשן זענען, דו ביסט משוגע?' און הלואי זאל איד שוין האבן א קלארע אמונה און איד זאל קענען זאגן צו זיך: 'דו ביסט משוגע? דער אייבערשטער זעט!'

ביטע אויב קען מיר דער ראש ישיבה ביטע געבן אן עצה און בעטן פאר מיר.

יִישׁר פֿחַ

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לקבוד ... נרו יאיר

איד האב ערהאלטן דיין בריוו.

היטן די אויגן איז די וויכטיגסטע זאך. חכמינו הקדושים זאגן (ירושלמי ברכות א, ה): "ליבא ועינא תריין סרסורין דחטאָה", דאס הארץ און אויגן זענען די מעקלער פאר עבירות, "אמר הקדוש ברוך הוא", דער אייבערשטער זאגט, "אי יִהְיֶה לִי לִבָּךְ וְעֵינֶיךָ", אויב דו וועסט מיר געבן די צוויי זאכן, דיין הארץ מיט דינע אויגן - "אנא ידע דאת לי", ווייס איד אז דו ביסט מיינער. נאך זאגן די הייליגע חכמים (במדבר רבה י, ב): "מה ראה הקדוש ברוך הוא לשאל מישאל הלב והעינים שיהיו אחריו", פארנוואס האט דער אייבערשטער געבעטן פון אידישע קינדער מען זאל היטן די אויגן און די הארץ? "לפי שהעברה תלויה בהם", ווייל אין די אויגן און הארץ איז אנגעהאנגען דאס טון עבירות; "העינים רואות את הזונה", ווייל אז מען

קוֹקֵט עֲבִירוֹת, "וְהִלֵּב מְהֵרָה אַחֲרֶיהָ", נֶאֱכָדְעַם גְּלִיסְט מְעַן צוּ טוֹן עֲבִירוֹת, בִּיז מְעַן פֶּאֱלֵט אַרְאֵפּ אִין טוֹן עֲבִירוֹת רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

וְאִם זָאל אִיף דִּיר זָאגֵן, קוֹקֵן אִין מְקַנְה אִויף מְעַנְטֶשֶׁן וְאִם זְעַנְעַן אִויסְגַּע־טוֹן - אִיז אַ פֶּשׁוּט'ע קְרֶאנְקֶהֵיט. מוֹהֲרָא"ש טֵיטֶשֶׁט וְאִם שְׁטֵיט אִין דִּי תוֹכְחָה (דְּבָרִים כח, לד): "וְהָיִיתָ מְשֻׁעָע מִמֶּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", וְעַסְט מְשׁוּגָע וְעַרְךָ פּוֹן וְאִם דוּ זְעַסְט; זָאגֵט מוֹהֲרָא"ש דָּאס מֵינְט מְעַן, דְּעַר וְאִם הֵיט נִישְׁט דִּי אִויגֵן, דְּעַר אִיז פֶּשׁוּט מְשׁוּגָע. דְּעַר הֵילִיגְעַר רַבִּי זָאגֵט (לְקוֹיטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א, סִימָן לו) אַז אַלְע מְשׁוּגָעִים קוֹמְט פּוֹן נִיאוּף רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

אִיף בְּעַט דִּיר זַייעַר, הוֹיב אָן הֵיטֵן דֵינְע אִויגֵן, הָעַר אִויף קוֹקֵן אִין מְקַנְה; אַז דוּ וְעַסְט ווִיטְעַר מִפְּקִיר זַיִן דֵינְע אִויגֵן - וְעַט נִישְׁט נְעַמְעַן לֵאנֵג בִּיז מְעַן וְעַט דִּיף אַרִיִסְפִּירֵן מִיט בְּזִיוֹנוֹת, עַס וְעַט זַיִן גְּרוֹיִסְע בְּזִיוֹנוֹת וְכוּ'. דְּעַר רַבִּי זָאגֵט (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת רֵאִיָּה, סִימָן ח): "מִי שֶׁעוֹצֵם עֵינָיו מִרְאוֹת בְּרַע", וְעַר עַס קוֹקֵט נִישְׁט קִיין שְׁלַעֲכָטְס, "עַל יְדֵי זֶה נִצּוֹל מִבְּזִיוֹנוֹת", וְעַרְט גְּעֶרֶאֱטְעוּעַט פּוֹן בְּזִיוֹנוֹת.

הָעַר אִויף קוֹקֵן. מֵיין נִישְׁט אַז עַס אִיז נִישְׁט מְעַגְלִיף; וְעַן מְעַן רַעֲדֵט צוּ מְעַנְטֶשֶׁן פּוֹן נִישְׁט קוֹקֵן נִיאוּף מֵינְט מְעַן אַז דָּאס אִיז נִישְׁט שְׁיִיף, מְעַנְטֶשֶׁן זְעַנְעַן נְעַבְעָף אַזוֹי אִינגַע־טִינְקֶען אִין דִּי עַקְלִדִּיגֶע עֲבִירָה, אַז מְעַן מֵינְט עַס אִיז נִישְׁט שְׁיִיף אַפְצוֹלֵאָזֵן. אַבְעַר עַס אִיז נִישְׁט אַזוֹי, מְעַן קַעַן אִין אִיין סַעֲקוֹנְדֶע וְעַרְךָ אַ גְּעֶזוֹנְטְעַר מְעַנְטֶש, אִויפְהַעֵרן קוֹקֵן.

נְעַם דִּי עֲצָה פּוֹן תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, זוּף אִויף אַ שְׁטִילֶע פֶּלֶאָן וואוּ קִינְעַר אִיז נִישְׁט דָּאָרט, גִּי אַהִין און שְׁמוּעַס זִיף אִויס מִיטֵן אִיבְעַר־שְׁטֵן אִויף דֵיין מֵאֲמַע לְשׁוֹן, בְּעַט אִים עַר זָאל רַחֲמָנוֹת הָאָבֶן אִויף דִּיר, דְּעַרְצִייל אִים ווי קְרֶאנְק דוּ בִיסְט, זָאג: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִם טוּ אִיף? אִיף בֵּין אַזוֹי צַעֲדֵרִיִדְט, אִיף בֵּין זִיף מִפְּקִיר מֵינְע אִויגֵן, אִיף קוֹק עֲבִירוֹת, אִיף שְׁטֵי אִין מְקַנְה און קוֹק און קוֹק, אִיף בֵּין אַזוֹי מְשׁוּגָע, הָעַלְף מִיר, רֵאֲטְעוּעַ מִיך, אִיף זָאל זִיף קַעַנְעַן הֵיטֵן מֵינְע אִויגֵן און זַיִן אַן עַרְלִיכְעַר אִיד".

דְּעַר אִיבְעַר־שְׁטְעַר זָאל הָעַלְפֵן זָאלְסְט שְׁנַעַל תְּשׁוּבָה טוֹן.

נְעֻמָּעַן אַ יוֹנָג קִינָד קִיין אוּמאַן, כְּאַטֶשׁ עֵר קַען נִישְׁט זַאגן תִּיקוֹן הַפְּלִי?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

ראשית כל א גרויסן ייִשר פֿח פֿאר אַלע גוטע חיזוק וואס איך באקום פון דער ראש
ישיבה שליט"א, עס איז ממש א מח'.

אזוי ווי עס הערשט יעצט די מלחמה אין אוקריינע, וויל איך וויסן אויב איך האב א
געלעגנהייט צו נעמען מיין אינגל קיין אוּמאַן, אויב עס איז כְּדאי אים יעצט צו נעמען אהין
פאר די זיבן יאר, אפילו ער איז נאך היבש יונגער און ער קען נאכנישט זאגן תיקון הפללי,
איך ווייס דאך נישט וואס וועט זיין שפעטער, אויב עס וועט זיין שייך צו פארן, אדער זאל איך
ענדערש ווארטן ביז ווען ער וועט שוין ווערן אביסל עלטער און יא קענען זאגן תיקון הפללי.
ייִשר פֿח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יתברך - יום ד' פְּרֻשַׁת שְׁמוֹת, י"ח טבת, שְׁנַת תשפ"ג לְפָרֵט קֶטֶן
לְכַבֹּד ... גֵרוֹ יְאִיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

נְעֻמָּעַן אַ קִינָד קִיין אוּמאַן צום רבינ'ס ציון פאר די זיבן יאר - האט נישט
צוטון אויב דער קינד וועט זאגן די צען קאפיטלעך תהלים, דאס ברענגען די
קינדער איידער די זיבן יאר - דאס אליינס איז זייער א גרויסע זאך. דער רבי
האט צוגעזאגט (ת"י מוהר"ן, סימן תקיז): "אני בטוח בהשם יתברך, שכל תינוק
שכיבא לפני קודם שגייע לבן שבע שנים, בנדיאי יהיה נקי מן החטא עד יום
חַתְּנָתוֹ", איך זאג צו פאר יעדן קינד וואס וועט קומען צו מיר פאר די זיבן
יאר אז ער וועט גיין צו זיין חתונה מיט א ריינע העמד; דאס האט נישט מיט
זאגן די תיקון הפללי.

וואויל איז דעם וואס ברענגט די קינדער איידער די זיבן יאר, וועט ער
זוכה זיין צו די הבטחה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

איש אמונות

תהלים איז דער סוד פון הצלחה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת תשפ"ג לפ"ק

א מתנה פאר ... תחי', תלמידה בית פיגא

זעט צו זאגן תהלים - וועט איר זיין געבענטשט מיט אלע ברכות.

תהלים איז דער סוד פון הצלחה, תהלים איז די שליסל פאר אלעס גוטס.

פון דער ראש ישיבה.

...

אז מען רעדט ניבול פה ווערט מען אויסגעריסן פון די וועלט

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת תשפ"ג לפ"ק

מרת ... תחי'

איף האב ערהאלטן אייער בריוו.

וויסן זאלט איר, יעדער איינער קען תשובה טון און אויף יעדע עבירה

קען מען תשובה טון; דער אייבערשטער נעמט אן ווען מען טוט תשובה.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים ק"ט): "ידו של הקדוש ברוך הוא פרוסה

תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה", דעם אייבערשטנס האנט איז

אויסגעשטרעקט אונטער די פליגלעך פון די מלאכים וואס ווערן אנגערופן

'חיות' - אנצונעמען די אלע וואס טוען תשובה.

תשובה טון אויף הערן ניבול פה איז נישט ווען מען זאגט 'יענער איז א

מניול', דאס מיינט נישט תשובה טון; הערן ניבול פֿה איז אזוי ווי רעדן ניבול פֿה, הערן ניבול פֿה איז אזוי עקלדיג ווי רעדן ניבול פֿה. תשובה טון מיינט, מען האט תרטה אויף וואס מען האט געטון, און מען זאגט דעם אייבערשטן אז מען וועט מער נישט רעדן און הערן קיין ניבול פֿה.

ניבול פֿה איז אזא עקלדיגע זאך; מוהרא"ש האט מיר געזאגט: "נאר אויף ניבול פֿה, אויף די איין זאך - זאלסטו ארויסשיקן בחורים פון ישיבה". מוהרא"ש האט מיר געזאגט, אויב איך הער ניבול פֿה זאל איך פארשיקן דעם מניול און ראטעווען די אנדערע בחורים.

איך בוי די קהילה מיט בלוט און שווייס, איין זאך בעט איך פון די יונגע ווייבלעך: "רעדט נישט קיין ניבול פֿה", אז מען רעדט ניבול פֿה ווערט מען אויסגעריסן פון די וועלט; רעדט פון אלעס - אבי נישט ניבול פֿה.

וואויל איז דעם וואס טוט תשובה, איז אים דער אייבערשטער מוחל.

...

עס איז א גרויסע פריצות פאר א פרוי צו רייכערן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז א גרויסע פריצות פאר א פרוי צו רייכערן.

איך ווייס אינגעלייט וואס קיין שום זאך האט זיי נישט געקענט מאכן אויפהערן רייכערן, ביז זיי האבן געהאט די שרעק ווען זייער ווייב האט זיי געזאגט אז זיי גייען מיט רייכערן - האבן זיי געכאפט א שרעק און אויפגעהערט רייכערן.

...

ווארף אַוועק דיין סמארטפאון, קוק צו וואס דו ביסט

צוגעקומען

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די ערשטע זאך אינדערפרי טו אן תפילין, עס זאל חס ושלום נישט פאסירן עס זאל אריבערגיין א טאג אן אנטון תפילין, און אז דו ביסט נישט אנגעקומען צו לייגן תפילין אינדערפרי - זאלסטו אנטון תפילין ווען דו קענסט.

ווארף אַוועק דיין סמארטפאון. קוק צו וואס דו ביסט צוגעקומען, ביסט אראפגעפאלן אין נ' שערי טומאה פון קוקן דאס ערגסטע ניאוף. א שאד פאר אזא טייערער אינגערמאן ווי דיר, מיט צוויי ליכטיגע קינדער - זאל פארפאלן גיין. איך בעט דיר ליבער ברודער, ווארף אַוועק דעם טעלעפאן, א שאד צו פארלירן אלעס צוליב דעם טעלעפאן.

ברודער, שריי צום אייבערשטן: "רבנונו של עולם, וואס האט מיט מיר פאסירט? וואו בין איך אויף די וועלט? וואס איז מיט מיר אז איך קוק עבירות? גלוי עריות, ניאוף, לכלוף, זמה; העלף מיר איך זאל זיך קענען שטארקן, אַוועק ווארפן די עבירות. רבנונו של עולם איך וויל נאר דיך זען, איך וויל זיין ערליך".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

חיזוק פאר פרויען זיך צו שערן די האר

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ח' טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן

מרת ... תחי', בני ברק

איך האב ערהאלטן א בריוו פון אייער מאן נרו יאיר, ער בעט מיר איך זאל אייך מחזק זיין און שרייבן אפאר ווערטער. ווייל ביי ענק איז נישטא די

געדאנק פון זיך אפֿשערן די האר נאך די חתונה, און איר האט דאס געטון ווייל איר הערט ביי די שיעורים און איר ליינט אין די בריוו דאס גרויסקייט פון זיך שערן; ער בעט איה זאל אייך שרייבן אביסל חיזוק.

אינטערעסאנט איז, איה לערן יעדן טאג אַשר בנחל, היינט אינדערפרי טרעף איה א בריוו וואס מוהרא"ש שרייבט (מכתב מ'תתקעד) פאר די יונגע ווייבלעך אין יבנאל, תלמידות פון בית פיגא. מוהרא"ש דערציילט אינעם בריוו צוויי מעשיות פון דעם צדיק - דער נאסידער רב זכותו יגן עלינו, א תלמיד פון הייליגן צאנזער רב זכותו יגן עלינו. איה האב דאס גענומען ווי א רמז פון הימל איה זאל דאס אייך שרייבן, דאס וועט זיין פאר אייך שטארקע חיזוק.

די ערשטע מעשה, א איד איז געקומען צום הייליגן נאסידער רב אים איינלאדענען צו קומען צו אים אין שטוב צו זיין זונס בר מצוה, דער צדיק האט געזאגט: "איה וועל בשום אין פנים גיין"; דער איד האט זיך דערשראקן און אנגעהויבן וויינען, ער פרעגט: "רבי, פארן וואס?!" זאגט דער צדיק: "אוי ווי ביטער איז אז די פרוי גייט מיט אייגענע האר און מען זעט דאס ארויס, דאס ברעגט אלע צרות, דאס ברענגט ארעמקייט".

דער איד איז אהיימגעגאנגען און געזאגט זיין ווייב: "דער רבי וויל נישט קומען צו אונז אין שטוב, און ער האט געזאגט אז אין א שטוב וואס מען גייט מיט אפענע האר וועט מען ליידן", ווען זי האט דאס געהערט האט זי זיך גלייך אפגעשוירן. דער איד איז צוריק צום צדיק, דערציילן וואס זיין ווייב האט געטון. האט דער צדיק געזאגט: "אויב אזוי קום איה צו דיר אין שטוב און איה וועל זיך וואשן פאר די סעודת מצוה, ווייל אז די פרוי שערט זיך אפ די האר - איז די סעודה א סעודת מצוה".

נאך א מעשה דערציילט מוהרא"ש פאר די יונגע ווייבלעך אין יבנאל, זיינע תלמידות. א פרוי איז אמאל געקומען וויינען צום נאסידער רב זכותו יגן עלינו, אז זי האט שוין חתונה געהאט אזויפיל יאר, און זי איז נאכאלץ נישט געהאלפן געווארן מיט קינדער. פרעגט דער צדיק:

“און וואס איז מיט די האר?” האט זי אנגעהויבן וויינען און געזאגט: “רבי, איך האב א גרויסע נסיון, עס איז מיר זייער שווער אפצושערן די האר.”

ווען דער צדיק האט דאס געהערט האט ער שוין גארנישט געזאגט, די פרוי איז דארט געבליבן שטיין און געוויינט: “איך דארף א אינגל”, אבער דער צדיק האט זיך נישט וויסנדיג געמאכט. אזוי איז געווען אפאר מאל, ביז דער גבאי זאגט איר: “וואס פארשטייט איר נישט, דער רבי האט דאך אייך געזאגט אז איר וועט זיך אפשערן וועט איר האבן א אינגל!” איז זי ארויס, זי איז זיך געגאנגען אפשערן און זי איז געהאלפן געווארן ביז א יאר מיט א זיסע צוקערדיגע אינגל.

די פרוי האט געטראכט צו זיך: “יעצט אז איך האב שוין א קינד, וואס דארף איך יעצט פאלגן דעם צדיק? איך וועל זיך צוריק לאזן וואקסן מיינע האר, אזוי האט זי געטון, זי האט זיך אויפגעהערט שערן, ביז איין טאג איז דער אינגל קראנק געווארן. זי איז געקומען צו לויפן צום צדיק וויינען: “רבי, מיין איינציג קינד איז קראנק, איך דארף א ישועה!” דער רבי זאגט איר: “וואס איז מיט אייך? איר מיינט אז איך ווייס נישט אז איר שערט זיך מער נישט...?” בקיצור המעשה, עס ענדיגט זיך נישט גוט.

מוהרא”ש פירט אויס, זי האט נישט געקענט ביישטיין די נסיון, זי האט געוואלט איר האר וויכטיגער פון די קינדער, זי האט פארלוירן דעם קינד. מוהרא”ש פירט אויס אינעם בריוו: “אני מאוד מבקש אתכן”, איך בעט ענק זייער, “אנא תורידו את השערות”, איך בעט ענק שערט אייך אפ די האר, “פמו שרובות רבבות פשרות עושות בירושלים, בכני ברק, באשדוד, בברוקלין”, אזוי ווי די צענדליגער טויזנטער פרויען פון ירושלים, פון בני ברק, פון אשדוד און פון ברוקלין, “ובכל מקום שרק נמצאות נשים חרדיות הורידו את השערות”, און וואו אימער עס געפונען זיך ערליכע פרויען שערן זיי זיך אפ די האר.

מיר איז דאס געווען א וואונדער, אז גלייך נאכן ליינען אייער מאן’ס בריוו, ווי ער בעט מיר איך זאל אייך שרייבן אפאר חיזוק ווערטער פון

דאס גרויסקייט פון זיך שערן, גלייך נאכדעם עפן איך דעם ספר אשר בנחל וואו איך האלט אינמיטן לערנען, און איך זע פאר מינע אויגן די שיינע מעשיות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אז איר טראכט אז יענער קוקט אייך אראפ, איז דאס אייער

פראבלעם

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויחי, ט' טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן

מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס האט מיט אייך, עס איז אין אייער מח. אז איר טראכט אז יענער קוקט אויף אייך מיט צען קעפ העכער - איז דאס אייער פראבלעם; ענדערש טראכטס פונעם אייבערשטן, ווי דער אייבערשטער איז נעבן אייך און ער איז העכער פון אונז אלע.

אפילו ווען איר רעדט מיט א צווייטן און יענער גרויסט זיך, יענער מאכט אייך שפירן ווי ער אדער זי איז מיט צען קעפ העכער - זאל אייך דאס אויף נישט שטערן. טראכטס: 'קיינער קען מיר גארנישט טון, קיינער קען מיך נישט אראפקלאפן, קיינער קען מיך נישט אויפהייבן, קיינער קען מיך נישט אנרירן - נאר אז דער אייבערשטער באפעלט'. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (חולין ט:): "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה", א מענטש צעקלאפט זיך נישט די פינגער, "אלא אם בן מכריזין עליו מלמעלה", נאר אויב מען רופט דאס אויס פון הימל.

זאגט תהלים. הלואי וואלט איר געזאגט דעם יום תהלים, און יעדע וואך מסיים זיין נאכאמאל תהלים. בעטס פאר אייך, בעטס פאר אייערע דורות, ובפרט יעצט ווען איר זענט אין די טעג פון ווארטן וכו' - דארפט איר זאגן תהלים, בעטן אז אלעס זאל זיין בנקל ובנחת.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

תפלה והתבודדות ברעכט איין

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויחי, ט' טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר, בארא פארק

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן די גוטע גרוסן אויף די שול אין בארא פארק,

איך פריי זיך צו הערן אז מען רעדט נישט ביים דאווענען.

תפלה והתבודדות ברעכט איין; דו בעט יעדן טאג דעם אייבערשטן אז

דיינע קינדער און אייניקלעך זאלן אלע זיין צוגעבינדן צום צדיק. אפילו עס

זעט נישט אויס שכל'דיג אז דיינע קינדער זאלן אנקומען אין ברוסל'ער חדר

און אין ברוסל'ער סקול - דאך איז תפלה שטערקער פון אלעס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מען דארף זיין געווארנט נישט צו טשעפען און פארשעמען

קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויחי, ט' טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אזוי גייט עס מיט קינדער, מען דארף אסאך געדולד זיי צו מחנה זיין,

זיי אויפציען; עס איז טאקע נישט גרינג, אבער עס לוינט זיך די שווערע

הארעוואניע.

קליינע קינדער, אז זיי כאפן נישט די זאך פון גיין אין בית הכסא, זיי

מאכן אין די קליידער וכו' - טאר מען זיי נישט פארשעמען. מען דארף

וויסן, אזוי ווי מען טאר נישט טשעפען גרויסע מענטשן - טאר מען נישט

טשעפען קליינע קינדער, און אוי ווי געפערליך איז ווען מען פארשעמט קליינע קינדער; זיי וואקסן אויף פעלערדיג, זיי בלייבן פארמאכט זייער גאנץ לעבן.

מען דארף זיין געווארנט נישט צו טשעפען און פארשעמען קינדער, ווייל ווי קליין קינדער זענען - ווייסן זיי און פארשטייען זיי ווען מען טשעפעט זיי; מען טאר נישט פארשעמען קינדער, זיי וויי טון.

בעט דעם אייבערשטן, תפלה איז שטערקער פון אלעס. בעט מיט דיין ווייב פאר יעדע פרט פון די קינדער, אויף אויף דעם, אז זיי זאלן זיך אויסלערנען גרינג צו גיין אין בית הכסא, און בעט פאר די קינדער זיי זאלן אויסוואקסן ערליכע אידן, תפילות פון עלטערן העלפט די קינדער אויסוואקסן ערליכע אידן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

בעט דעם אייבערשטן זאלסט פאלגן דעם רבי'ן און נישט

רייכערן

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויחי, עשרה בטבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר, יבנאל

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו האסט מיטגעהאלטן די יארצייט סעודה פון הייליגן רבי נתן זכותו יגן עלינו אין היכל הקודש טבר'י, און אז אלע פירן זיך מיט גרויס דרף ארץ. ביים רבי'ן איז געווען דרף ארץ זייער א וויכטיגע זאך, דער רבי האט געזאגט: "ווען קעניגן וואלטן געוויסט וואס פאר א דרף ארץ איך לערן אויס מיינע תלמידים - וואלטן זיי געשיקט זייערע קינדער צו מיר, איך זאל זיי אויסלערנען דרף ארץ".

בנוגע וכו'; דארפסט נישט האבן חלישות הודעת פון דעם וואס דו האסט געזען אינגעלייט שטייען אינדרויסן פון בית המדרש און רייכערן. עס זענען

דא וואס זענען צוגעוואוינט צו רייכערן פון פריער, איידער זייער התקרבות וכו'.

דו בעט דעם אייבערשטן זאלסט פאלגן דעם רבי'ן און נישט רייכערן, און אויף בעט דעם אייבערשטן זאלסט נישט האפן צוטון מיט אנדערע, נאר זען דאס גוטס ביי אנדערע; אזוי וועסטו זיין גליקליך און צופרידן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האפן הצלחה אין אלע ענינים.

...

געלט פון טייערע שמחות, געב ענדערש פאר צדקה, צו

פארדינען זכותים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויחי, י"א טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

נעכטן האב איך געהאט א משפחה חתונה, איך האב געהאט נחת צו זען ווי די בחורים פון ישיבה גייען נאך געלט. עס האט מיר ממש פרייליך געמאכט צו זען תלמידי היכל הקודש זענען עוסק אין די גרויסע מצוה פון גיין נאך געלט, הלואי וואלסטו אויף עוסק געווען אין גיין נאך געלט. מאך זיך א צייט איינמאל א וואך אדער איינמאל אין צוויי וואכן וואס דו וועסט עוסק זיין אין גיין נאך געלט, און ברענג די געלט פאר די מוסד. מיר פלאגן זיך זייער; ווי עס זעט אויס וועלן מיר נישט קענען צאלן די וואך די איינגעשטעלטע, די קאסע איז אין א לאך.

עס האט נישט קיין פשט די אלע וואס מאכן טייערע שמחות, ענדערש זאלסטו נעמען די געלט וואס דו ווילסט אויסגעבן פאר די שמחה און טון צדקה מיט דעם. אז דו מאכסט בך מצוה זאלסטו פרעגן זיין זון: "וואו זאלן מיר געבן די געלט וואס מיר וואלטן ווען אויסגעגעבן פאר א זאל, פאר א שפילער, פאר א וועיטער וכו' וכו'? וואו זאלן מיר געבן די געלט לכבוד זיין בך מצוה - אז דו זאלסט אויסוואקסן א צדיק?

אז דו מאכסט חתונה זאלסטו זיך אראפזעצן מיט זיין מחותן און ביידע

אינאיינעם זאלט איר פֿרעגן די חתן פֿלה, וואס פֿאר א צדקה זאלן מיר טון מיט די געלט וואס מיר וואלטן ווען אויסגעגעבן, זאלן מיר אויסצאלן די מלמדים די וואך פון די חתונה?

עס קאסט אונז פֿהיום דרייסיג טויזנט דאלער א וואך צו צאלן אלע איינגעשטעלטע, ביז דערנוייל האבן מיר איין גרויסע שיסל פֿאר די מלמדים פון אלע תלמוד תורה'ס: וויליאמסבורג, מאנרא, שטעטל, טברני, און ירושלים.

אָדער א וואך פֿאר אונזער כולל? פֿהיום דארפן מיר א וואך פינף טויזנט דאלער פֿאר די טייערע אינגעלייט.

אָדער אזוי ווי מען טוט אין חב"ד; זייערע רבנים האבן איינגעפֿירט אז דער בר מצוה בחור און חתן דרוקט א ספר לכבוד די שמחה. אפֿשר נעם די געלט פון דיין שמחה צו דרוקן ספרים וואס זענען מגלה דעם אייבערשטן און ווייזן א וועג צו לעבן.

פֿארן וואס אויסגעבן געלט פֿאר א וואך נאכט? מען איז מפרסם אין די בלעטער אז מען קען האבן א וואך נאכט פֿאר בלויז ניינצן הונדערט דאלער; גיוואלד און געשריגן, ניינצן הונדערט דאלער קען מען צאלן צוויי מלמדים פֿאר א וואך, פֿארן וואס זאל מען אויסגעבן געלט פֿאר אפֿאר שעה פֿאר גארנישט און פֿאר נישט? פֿארן וואס מאכן טייערע שמחות? העלף מיט דיין געלט אידישע קינדער.

היינט האבן מיר געטאנצן אין ישיבה מיט די בחורים וואס האבן שוין מסיים געווען ספר בראשית. די בחורים האבן געטאנצן מיט א שטארקע שמחה: "חזק, חזק ונתחזק!" מיר האבן געדאנקט דעם אייבערשטן פֿאר די גרויסע חסד אז מיר זענען מקורב צום רבין, מיר זענען אין חדר היכל הקודש, דאס איז דאך די גרעסטע מופת; נעמען א מענטש וואס איז ווייט פון לערנען - און אים מאכן לערנען יעדן טאג חומש מיט תרגום.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אכטונג געבן מכבד צו זיין תלמידי חכמים

בעזרת ה' יתברך - ליל שישי פרשת ויחי, י"ג טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לקבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, גבאי קרית ברסלב ליבערטי

שטארק זיך מיט זיין עבודת הקודש; הן מיט די גבאות, און הן מיט די שיינע קרית ברסלב בלעטל. די מפיצים זענען דאס מפיץ, זיי זאגן אלע אז דאס גייט זייער גוט, מענטשן זענען זיך זייער מחי.

איך וואלט ווען געדארפט שרייבן יעדע וואך א בריוו, נישט נאר ווען איך האב עפעס צו זאגן וואס מען זאל פאררעכטן.

איך וויל מעורר זיין. פאריגע וואך פרשת ויגש איז געווען ביים "בילד צו דערקענען" געשריבן איינער פון די מענטשן - דער ראש ישיבה אין יבנאל, הרב הגאון רבי אליעזר עדלשטיין שליט"א. עס איז געשריבן געווארן שלא בכבוד, סתם זיין נאמען, אן קיין "הרב" און אן קיין "שליט"א". דער ראש ישיבה אין יבנאל איז א גאון, ער איז געווען אלע יארן דער חברותא פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, ער קען ש"ס בעל פה בלי גוזמא. מען קען זיך דאס אליינס איבערצייגן; וואו מען פרגעט אים אין ש"ס - איז ער דארט בקי.

ביטע אכטונג געבן פון היינט און ווייטער מכבד זיין תלמידי חכמים.

ביטע דרוקן דעם בריוו אינעם בלעטל.

...

שמחה איז די וויכטיגסטע זאך און די הייליגסטע זאך

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויחי, י"ג טבת, שנת תשפ"ג לפ"ק

לקבוד ... גרו יאיר

בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט זיין פרייליך, בפרט שבת קודש דארף מען אסאך בעטן פון פאר שבת מען זאל זוכה זיין זיך צו פרייען א גאנץ שבת, און נישט האבן קיין שום עצבות און מרה שחורה. שמחה איז די וויכטיגסטע זאך און די הייליגסטע זאך.

מוֹהֲרָא"ש זָאגט (ספר מקור השמחה הודעות נחוצות, אות צא) מְעַן קָען זַען אויפֿן פֿנים פּונעם מַענטש װאס איז מיט אים; אַז מְעַן האט אַ ליכטיגע פֿנים - איז אַ סימן אַז דער מַענטש איז ביי די קדושה און ער איז דבוק צום צדיק אַמת, און חס ושלום אַז דער מַענטש איז מיט אַ טונקעלע פֿנים - איז ער נעבעך פֿאַרכאַפט ביי די נישט גוטע און ער איז ווייט פּונעם צדיק, און דער רבי זאָגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כג) "אַנפֿין נְהוּרין" אַ ליכטיגע פֿנים - "פֿנים דקדושה", "בְּחִינַת חיים" דאס איז אַ סימן אַז מְעַן איז ביי די קדושה, דאס איז לַעבן, "אַנפֿין חֲשׂוֹכִין" און אַ טונקעלע פֿנים, "סְטָרָא אַחֲרָא", איז אַ סימן אַז מְעַן איז ביי די נישט גוטע, "בְּחִינַת מִיתָה", מְעַן האט אַ טויטע לַעבן; שְׂמִחָה איז די וויכטיגסטע זאַך און די הייליגסטע זאַך, ווען מְעַן איז פֿרייליך איז מְעַן אַפֿגעהיטן פון עבירות, מְעַן איז אַפֿגעהיטן פון אַלע שְׂלֵעֲכָטִס.

דערײַבער זאָלסטו אַסאַך בַּעטן דעם אייבערשטן אויף שְׂמִחָה, דא האסטו אַ קליינע שיינע תּפֿלה צו בַּעטן אויף שְׂמִחָה:

"רבונו של עולם, העלה מיר איך זאל זיין פֿרייליך, איך זאל שפֿירן די שְׂמִחָה אין אַלע מיינע אברים, פון מיין קאפּ ביז מיין פֿיס. איך זאל אָנהויבן טאַנצן פון גרויס פֿרייד אויף די גרויסע חסד אַז דו האסט מיך באַשאפֿן אַ איד און מיר געגעבן די הייליגע מצות.

איך בַּעט דיר הייליגער באַשעפֿער, האב רחמנות אויף מיר און נעם אַנוועק פון מיר די ביטערקייט און פּוילקייט, איך זאל נאר זיין פֿרייליך און פֿרייליך מאַכן אַנדערע, און בזכות השְׂמִחָה זאל איך זוכה זיין נכֿלל צו ווערן אינגאַנצן אין דיר, איך זאל מער נישט זען פֿאַר מיינע אויגן נאר דיר אייבערשטער, איך זאל זען און שפֿירן ווי דו ביסט אַלעס, און עס איז מער גאַרנישט דא אויף די וועלט נאר דו אַליינס, און זוכה זיין צו תּשובָה שְׁלִימָה, מעתה ועד עולם אַמן סְלָה".

דעם שַׁבַּת שְׂרִיט מְעַן: "חִזּוּק חִזּוּק!" מיר ענדיגן ספֿר בְּרַאשִׁית און מְעַן הויבט אַן ספֿר שְׁמוֹת. זיי זיך מְקַבֵּל אַנצוהויבן ספֿר שְׁמוֹת, לַעֲרַנְעַן יַעֲדֵן טאַג אביסל חומש מיט תּרגום, מיט רש"י.

א פרייליכן שבת.

...

ווי אזוי טוט מען תשובה אין די הייליגע שוֹכְבֵי"ם טעג?

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמות, ט"ו טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לקבוד ... נרו זאיר

מיר גייען אריין היינט אין די וואכן פון שוֹכְבֵי"ם. דער הייליגער אַרִיז"ל
האט אונז מגלה געווען אז אין די וואכן קענען מיר מתקן זיין אלעס וואס
מיר דארפן מתקן זיין, בפרט די עבירה פון פגם הכרית רחמנא לצלן; אין די
טעג קען מען דאס פאררעכטן.

וואס טוט מען צו פאררעכטן די פגמים? מוהרא"ש חזרט אן א שיעור
מאל די ווערטער פון די הייליגע חכמים זכרונם לברכה (ירושלמי ראש השנה, פרק
ד, הלכה ח): "כִּינֹן שְׁקִבְלֹתֶם עֲלֵיכֶם עוֹל תוֹרָה", אז מען נעמט אויף זיך די עול
תורה, "מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימיתם", זאגט דער
אייבערשטער, רעכץ איך ענק אזוי ווי איר וואלט קיינמאל נישט געזינדיגט;
זאלסטו אין די טעג זיך שטארקן צו לערנען חומש, משניות און גמרא, על
פי סדר דרך הלימוד פון רבי'ן (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), אפילו אן
פארשטיין, אפילו נאר זאגן די ווערטער; דאס איז מזכך ומטהר דעם מענטש.

תשובה טון דארף צוגיין מיט שמחה, עצבות ומרה שחורה איז סם
המות. עצבות אז מען לאזט דאס אין זיך - קען זיך דאס צעשפרייטן ווי א
שרעקליכער גופט, און ווען עס איז שוין צעשפרייט - איז דאס שווער ארויס
צו טרייבן, דעריבער דארף מען דאס גלייך פארטרייבן און נישט לאזן אין
זיך קיין ברעקעלע עצבות, נאר זיין פרייליך; נאר אזוי קען מען תשובה טון.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

סדר הנסיעה לארץ ישראל טבת תשפ"ג

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וארא, ט' שוכבי"ם, כ"ג טבת, שנת ה'תשפ"ג לכבוד מיינע טיייערע ליבע ברידער, תלמידי היכל הקודש, ה' עליהם יחיו מה אשיב לה', כל תגמולוהי עליו; חסדי השם איך האב זוכה געווען צו זיין נאכאמאל אין ארץ ישראל, זיין א שבת אין ירושלים מיט תלמידי היכל הקודש, און איך בין צוריק אין אמעריקע מיט פרישע כחות, מיט א פרישע התקרבות. איך האב געהאט גרויסע ניסים ביי די נסיעה, איך וועל פרוברין זיך אביסל מצמצם זיין און אראפשרייבן אביסל פון די הערליכע נסיעה. במשך די נסיעה פון דריי טעג איז געווען צוועלף שיעורים, פיל מיט חיזוק פון רבי'ן, רבי נתן און מוהרא"ש. אויך בין איך געווען איינגעשפארט ביי די פאליציי.

איך וועל אנהויבן שרייבן די נסיעה, איך האף דו וועסט זיך מחזק זיין, און זיך אויך קענען באנייען.

איך בין ארויסגעפארן פון אמעריקע מיטוואך נאכט עלף אזייער, די וועג איז געווען זייער פיינ. איך האב געלערנט אויפ'ן וועג תיקונים, איך האב געהאט קאפ-וויי האב איך זיך צוגעלייגט. נאך דריי שעה פארן האב איך געדאווענט שחרית, עס איז געווען א מנזן אויפ'ן פליגער, אבער איך בין נישט געווען בכח צו גיין צום מנזן, איך האב געדאווענט פאר מיר ביחידות, און צוריק איינגעשלאפן.

שפעטער האב איך געדאווענט מנחה און ווייטער געלערנט תיקונים, מיר זענען אנגעקומען אין ארץ ישראל דאנערשטאג, צען מינוט פאר פיר. אראפקומענדיג פון פליגער האט מיר אפגעווארט איינער אונז נעמען פריוואט, מיר זאלן נישט דארפן אריבערגיין צווישן אלע. אלעס איז געווען זייער שיין און פיינ, ביזן אריבערגיין די גרעניץ; דארט האט מען אונז מודיע געווען אז איך קען נישט אריבערגיין, איך דארף ווארטן אויף די פאליציי. איך האב זיך גארנישט פארלוירן, איך בין געבליבן פרייליך און געדאנקט דעם אייבערשטן.

ווען די פאליציי זענען אנגעקומען איז דארט שוין געווען האברך אברהם ר. גרו יאיר, ער האט געבעטן די פאליציי אויב זיי זענען מסכים מען זאל מיך נישט לייגן אין די פאליציי קאר, נאר איך זאל גיין מיט אים, און צוזאמען מיט מיר וועט קומען א פאליציי. ער האט גערעדט הארציג צו זיי, ער האט זיי געזאגט אז דא רעדט מען פון א רב וואס האט תלמידים; מען זאל אלעס מאכן בדרך כבוד. אזוי איז טאקע געווען, זיי האבן מסכים געווען איך זאל פארן צום פאליציי סטאנציע מיט האברך אברהם גרו יאיר, מיט א פאליציי וואס געבט אכטונג איך זאל נישט אנטלויפן.

מיר זענען אנגעקומען צום פאליציי סטאנציע אין עירפארט, מען האט מיך אריינגעזעצט אין א קליינע צימער. איך האב געפרעגט דעם פאליציי מאן: "מה פשעי, מה חטאתי?" זאגט ער: "איך ווייס נישט, מען דארף ווארטן אז די פאליציי פון יהודה ושומרון זאלן קומען מיך חוקר זיין".

אינצווישן האב איך זיך גוט מתבודד געווען. איך האב ברוך השם נישט פארלוירן פאר קיין איין רגע מיין אמונה. איך האב נאך גארנישט געהאט געגעסן פון פאר'ן ארויספארן, איך האב אויף גארנישט געטרינקען. דער פאליס-מאן האט מיר געמאכט א שווארצע קאווע אן מילך, דאס האט מיר געגעבן אביסל כח. איך האב אים געבעטן אויב ער קען בעטן פון איינעם אינדרויסן מיר צו ברענגען א ספר, האט דער פאליציי-מאן מיר געברענגט א תהלים, איך האב געענדיגט דעם יום תהלים פון דאנערשטאג און פרייטאג.

איך בין געפארן מיט דריי באגלייטער. מיין איידעם הרב נתנאל גרו יאיר, החתן יוסי ז. גרו יאיר און יענקי פ. גרו יאיר. זיי זענען נישט מיט געקומען מיט מיר צום פאליציי סטאנציע אין עירפארט, זיי זענען געגאנגען נעמען די פעקלעך, שפעטער האט מען מיר געברענגט דעם ספר תיקוני זוהר. איך האב געלערנט תיקונים און געשפירט אזא ליכטיגקייט. אויך האב איך זוכה געווען צו מחדש זיין אביסל אויף ספר תיקוני זוהר, איך וועל דיר דאס שרייבן אין אן אנדערע געלעגנהייט.

עס האט געהייסן אז איך פאר קיין טבר'ן געבן א שיעור אין אונזער

גייעם בית המדרש היכל הקודש, די שיעור האט געדארפט פארקומען אום ניין אזויגער, די גבאים האבן נישט געוויסט וואס צו זאגן; זאל מען זאגן דעם עולם אהיימגיין אדער נישט, מען האט געהאפט אז עס וועט נישט נעמען לאנג. למעשה, ביז די פאליציי, די חוקרים - זענען אנגעקומען, האט זיך געשלעפט און געשלעפט.

די חקירות האט גענומען אפאר שעה. בחסדי השם האט מען מיך געלאזט גיין עלף אזויגער ביינאכט, מען האט מיר צוריק געגעבן מין פאספארט.

וואס איז געווען? איינער האט מפרסם געווען אין די גייעס חדשים פריער אז איך האב א שייכות מיט דעם בחור מ. ק. וואס איז נעבעך פארלוירן געווארן שוין כמעט א יאר, ווייל די לעצטע פלאץ וואו מען האט אים געזען איז געווען פאריאר ווען איך בין געפארן קיין ארץ ישראל מיט א חלק ישיבה צו מקומות הקדושים און צו די הקמת המצבה פון מיינ זיידע, קארלסבורגער רב זכר צדיק לברכה.

איינער די חקירות האבן זיך געענדיגט האבן זיי מיך געפרעגט אויב איך בין מסכים צו מאכן א פאליגראף; א טעסט מיט א מאשין אויב איך זאג אמת. איך האב זיי געזאגט "אוודאי", ווייל וואס איז דא וואס מורא צו האבן, איך זאג דאך נישט קיין ליגנט. זיי האבן אפגעשמועסט איך זאל קומען אין ירושלים פרייטאג אינדערפרי מאכן דעם פאליגראף.

האברף אברהם גרו? איר האט גלייך אנגעגרייט א גרויסן עורף דין, דער לויער האט געווארט אינדרויסן פון פאליס סטעישן, ער האט מיך אויסגעפרעגט ווי אזוי די חקירות ודרישות זענען געווען וכו'. איך האב אים אלעס דערציילט, אויך פונעם מארגנדיגן טאג, פון די פאליגראף; האט ער געזאגט: "בשום אין אופן", איך זאל נישט גיין, ער האט געזאגט אז מען וויל מיך אריינלייגן אין א פאסטקע רחמנא לצלן. ער האט גערופן דעם חוקר און געשריגן אז ער האט דא געטון נגד זייער חק.

אינדרויסן האבן מיך אפגעווארט די טייערע איבערגעגעבענע אינגעלייט, די גבאים פון ירושלים. יצחק ש. גרו איר, שמעון ע. גרו איר

און יצחק גרו יאיר. מיר האבן זיך זייער געפריידט זיך צו זען איינער מיטן צווייטן.

זיי האבן אויסגעקוקט אביסל דערשראקן, מיר האבן זיך מחזק געווען, מיר האבן גערעדט פון דעם וואס דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קפה): "וכל מה שיש לו יותר יגיעות וטרחות וכו' יש לו כלי גדול ביותר לקבל אחר כך בתוכו שפע קדושה וטהרה", ווי מער מניעות מען האט ווען מען ווערט מקורב צום צדיק - אלץ מער קדושה באקומט מען; אזוי אויך זאגן די הייליגע חכמים (עיני ברכות ה.): "ארץ ישראל אינו נקנית אלא ביסורין"; ווי מער מען גייט אריבער - אלץ מער קדושה איז מען זוכה צו באקומען.

יעצט און אזוי אויך פריערדיגע מאל, ווען איך קום קיין ארץ ישראל איז עס אלץ מיט יסורים. זייט מיר האבן אנגעהויבן אויפשטעלן בתי מדרשים היכל הקודש אין ארץ ישראל; אנגעהויבן אין ירושלים, בני ברק, צפת, בראקפעלד און יעצט די נייע שול אין טבריה - איז אלץ דא פאר מיר גרויסע מניעות צו קומען, אבער דער רבי געבט אונז אזויפיל חיזוק, אז מען מאכט פון די מניעות - נעימות.

בשעת די חקירות האב איך זיך מתבודד געווען מיט א פארמאכטע מויל, ביי יעדע פראגע וואס זיי האבן מיר געפרעגט האב איך געשעפּשעט מיט פארמאכטע ליפן צום אייבערשטן און געבעטן: "רבונו של עולם, וואס ווילן זיי פון מיר? וואס האב איך דא חוטא געווען אז מען נעמט מיר מיט פאליציי? מען גייט מיר דא איינשפארן..."

איך האב זיך דערמאנט דעם סיפור פון הייליגן רבי נתן זכותו יגן עלינו, ווען ער איז געגאנגען צו די חתונה פון זיין זון און מען האט אפגעווארט מיט שטעקענעס אים צו שלאגן. רבי נתן איז אריינגעלאפן אין וואלד זיך באהאלטן פון זיי, נאכדעם האט מען אים געטראפן זינגען אין וואלד דעם באקאנטן ניגון וואס מיר זינגען אויף אשת חיל, האט ער געזינגען: "אונזער גרויסקייט און אונזער שיינקייט, וועט מען זען ווען משיח וועט קומען..." און רבי נתן האט געזאגט: "אפילו א פשוטער בעל עגלה, א פראסטער טרעגער - ווען ער גייט חתונה מאכן זיין קינד - האט ער א שיינע קבלת פנים,

איז וואס קומט מיר אזא קבלת פנים", אזוי האט רבי נתן געפרעגט, און ער האט געענטפערט: "מוז זיין, נאר ווייל איך רעד פון הייליגן רבין, און דער סמ"ך מ"ם קען דאס נישט ליידן". דער לוייער האט מיר געזאגט: "דו גייסט נישט מאכן דעם פאליגראף", ער וועט אנגרייטן זונטאג אין זייער בית המשפט איך זאל קענען אהיימפארן בשלום.

איך האב זיך גלייך געמאכט א חשבון, איך מוז שוין פארן קיין יבנאל און מירון, אזוי האבן מיר געטון. איך האב געבעטן יענקי פ. אז איך וויל פארן גלייך קיין יבנאל צו מוהרא"ש זכותו יגן עלינו.

די גבאים פון ירושלים זענען אהיימגעפארן און מיר האבן זיך ארויסגעלאזט קיין יבנאל. אויפן וועג האבן מיר זיך אפגעשטעלט אין א גאז סטאנציע, אויפן שאסיי נומער זעקס, נעמען געז. איך האב זיך אפגעשטעלט דאווענען תפילת ערבית ביחידות, איך האב געוואלט דאווענען מעריב פאר חצות.

א גאנצע וועג האבן מיר זיך מחזק געווען, א מענטש מאכט זיך א פלאן, אבער דער אייבערשטער מאכט סאך א בעסערע פלאן. איך האב געשפירט אביסל ווייטאג ביים הארץ, איך האב דאס גלייך צאמגעשטעלט מיט וואס דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ב): "כפשיש, חס ושלום, צרה לאדם", ווען א מענטש איז אין א צרה, "נתקבצים כל הדמים ועולים אל הלב", לויפן אלע בלוט צום הארץ זיך צו באשיצן.

בערך צוויי אזייגער זענען מיר אנגעקומען צום ציון פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו. איך האב געזאגט די צען קאפיטלעך, די תיקון הפללי [קאפיטל טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלו, קנ] און זיך מתבודד געווען. אויפן וועג האב איך געזאגט פארן דרייווער: "ווען איינער איז נאושעס, עס איבלט אים, בעט ער דעם דרייווער פאר שנעלער, ווייל איך גיי כמעט אויסברעכן, אזוי אויף בעט איך דיר, פאר שנעלער ווייל איך גיי שוין אויספלאצן אין א געוויין, איך קען זיך שוין כמעט נישט אינהאלטן", איך האב געשפירט אזוי צעבראכן, אבער ווען איך בין אנגעקומען צו מוהרא"ש'ס ציון האב איך אנגעהויבן אזוי דאנקען דעם אייבערשטן פארן

מִיָּד מִקְרֵב זַיִן אֵין הֵיכַל הַקּוֹדֵשׁ, פֶּאֶרְז'ן מִיָּד מִקְרֵב זַיִן צוּם רַבִּי'ן ; אִיף הָאֵב נִישְׁט גֶּעקענט אויפֿהערן זאָגן "שְׂכַח אֵיבְעֶרְשְׁטֵעֶר" און "שְׂכַח מוֹהֲרָא"ש" פֶּאֶרְז'ן רח־מנות הָאָבֶן אויף מִיר, פֶּאֶרְז'ן מִיָּד ווייזן אַ וועג צו קענען לעבן מיט אָמוּנָה, מיט תּוֹרָה, מיט תּפִּלָּה וכו' וכו'.

מִיר זענען געפֿארן קיין טברֿן צום הייליגן תנא רבי מאיר בעל הנס. אִיף הָאֵב נִישְׁט געוואלט אריינגיין איידער אִיף מאָף זיך ריין די שִׁיף, אֵין יבֿנָאָל איז מִיר געווארן פֿארש־מירט די שִׁיף, עס איז געווען אַ גרויסע בלאַטע אין יבֿנָאָל, אונטן פון די טרעפּ וואו מען גייט ארויף צום ציון. מִיר הָאָבֶן זיך אַלע אָפֿגערייניגט די שִׁיף, ווייל אז מען גייט צו אַ ציון פון אַ צדיק - גייט מען מיט די גרעסטע דרֿף אָרֿן.

אִיף הָאֵב געזאָגט אַכְט קאפיטלעך תהלים און געבעטן דעם אייבערשטן מיינע תפילות, און פון דארט זענען מִיר געפֿארן קיין מירון.

צום ערשט בין אִיף צוגעגאנגען צום ציון פון מיין זיידע און באַפֿע אויבן אויפֿן באַרג, העכערן קבר פון רבי יוחנן הסנדלר. עס האט גערעגנט, מִיר הָאָבֶן נִישְׁט געהאט קיין שירעם זיך צו באַשיצן פון די רעגן. העכער די ציון פון מיין זיידע איז דא אַ דעכל זיך צו באַשיצן פון רעגן, מִיר הָאָבֶן דארט מתפלל געווען.

פון דארט זענען מִיר געגאנגען צו די מערה פון רבי שמעון בר יוחאי. אִיף הָאֵב געזאָגט תהלים און זיך מתבודד געווען, אִיף הָאֵב אַסאָף געבעטן דארט צו קענען שרייבן ווייטער דעם פירוש חזית איש, אויף הָאֵב אִיף געלערנט אַביסל תיקונים, אִיף הָאֵב לַפְתַּח־לָה געוואלט מסיים זיין אין די מערה תיקוני זוהר.

פון דארט זענען מִיר געפֿארן קיין ירושלים, מִיר זענען אָנגעקומען פֿרייטאָג אינדערפֿרי זעקס אזייגער. אִיף בין גלייך געגאנגען אין מקוה און געגאנגען אין שול - אין בית המדרש היכל הקודש אויף רחוב רבי נחמן מברסלב. עס זענען שוין געווען אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִינוּ וואס זענען געזיצן און געלערנט, יעדער איינער זיינע שיעורים פֿסדרן.

נאך תפילת שחרית האב איך געגעבן א שיעור, מיר האבן גערעדט פון דעם וואס דער רבי זאגט (ספר המדות אות צדיק, סימן סט): "מי שאוהב את הצדיק", ווער עס האט ליב דעם צדיק, "צריך לשמר את הצדיק, שלא יצא עליו שם רע", דארף אכטונג געבן עס זאל נישט ארויסגיין א שלעכטע נאמען אויפ'ן צדיק; ווען מען פירט זיך אויף שיינ מיט דרף ארץ איז דאס די גרעסטע הפצה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין קיא.): "אחד מעיר מזכה כל העיר", אז מען זעט איינעם זיך פירן מיט דרף ארץ, מיט יראת שמים - ווילן אלע זיין ווי אים. נאך זאגן די הייליגע חכמים (יומא פו.) אויפ'ן פסוק (דברים ו, ה): "ואהבת את ה' אלקיך" - זאלסט מאכן מענטשן זאלן ליב האבן דעם אייבערשטן וכו'.

עס איז געווען אזא שמחה צווישן אנשי שלומינו זיך צו טרעפן איינער מיט'ן צווייטן, און דאס פרישקייט וואס איך האב דארט געזען איז עפעס נישט פשוט, אלע מיט אזא שמחה און התחדשות, ממש א מחי'.

פון דארט בין איך צוגעפארן מיט אברהם נחום גרו יאיר צו משפחת בורשטיין שיחיו. איך האב מיט געברענגט פון אמעריקע א מתנה, א שפילצייג פאר די קינדער. פאר זיי האב איך א שטארקע הפרת הטוב, ביי זיי האט זיך אלעס אנגעהויבן. בערך פיר יאר צוריק איז געווען ביי זיי אין שטוב די ערשטע שיעור, אויך האט מרת בורשטיין אנגעהויבן דאס ארויסשיקן יעדן טאג חיזוק יומי, און אויך דאס מתרגם זיין.

איך בין געגאנגען צו די דירה; האברף אברהם האט געזארגט פאר א דירה פאר מיר, איך האב זיך אראפגעלייגט שלאפן, צו זיין אויסגערוט לךבוד שבת.

נאכמיטאג האט שמעון עוזר מייך געברענגט פיינע ווארעמע קוגל. אין מקנה בין איך נישט אנגעקומען צו גיין, איך האב אינזין געהאט אינדערפרי און זיך גע'טובל'ט א באזונדערע טבילה לךבוד שבת.

ליל שבת פרשת שמות

אנקומענדיג אין שול איז געווען שומרים צו האלטן סדר, עס זאל נישט זיין קיין גרויסע געדערענג, עס זענען זיך צאמגעקומען אנשי שלומינו פון

אַלֶּע שְׁטֵטעט; פֿון בְּנֵי בְּרַק, טְבַרְיָה, בֵּית שֶׁמֶשׁ, בְּרַאכְפֶּעֶלד, חֵיפָה, יְבֵנְאֵל, צֶפֶת וכו'. דער גבאי יצחק האט מיך מכבד געווען צו דאווענען קבלת שבת. אויף איז געקומען פון אמעריקע אפאר געסט, אברהם משה גרויאיר, און מאטי פון שטעטל, אויף ישראל.

די סעודה האבן מיר געגעסן אין די דירה וואו מיר זענען איינגעשטאנען. איך האב געבעטן די גבאים אז איך וויל עסן די סעודות שבת מיט די בחורים וואס גייען הפצה, פארזארגן האבן מיר געגעסן מיט בחורים, ווער עס האט נאר געוואלט, אבער איך האב געוואלט געבן עפעס באזונדערס פאר די מפיצים. עס איז געווען זייער שיינע סעודות, איך האף אז איינער פון זיי וועלן אפשרייבן די שיינע שמועסן, די שיינע חיזוק וואס מיר האבן גערעדט ביי די סעודה.

די באטע איז פארגעקומען אין שול, אנדערש ווי פארזארגן. איך האב געבעטן די גבאים זאלן וואס ווייניגער אויסגעבן געלט פאר גיין אין א זאל, ענדערש וויל איך זיין אין שול; דער ירושלימער שול האט דאך אלע טעמים, מלא חן, מען שפירט דארט דעם אויר הוד והנח.

מען האט געזינגען זמירות שבת און גערעדט בערך א שעה. איך קען זיך יעצט נישט דערמאנען וואס מיר האבן גערעדט. איך בין יעצט אנגעקומען און איך דארף שוין לויפן אין ישיבה צו די בחורים, איך האף צום אייבערשטן איינער וועט אפשרייבן אלע שיעורים פון שבת קודש און דאס אפדרוקן, ווייל די דרשות פון שבת אין ירושלים איז געווען וואונדערליכע דיבורים.

שבת אינדערפרי

שבת אינדערפרי, זיבן אזייגער, איז געקומען משה שמואל און משה ראזענבערג מיך באגלייטן צו די מקוה. איך האב זיך געגרייט צום דאווענען מיט לערנען משניות און גמרא. פאר'ן דאווענען האב איך געגעבן א שיעור אין לשון הקודש, ווייל עס זענען געקומען א גאנצע גרופע בחורים מיטהאלטן דעם שבת - וואס פארשטייען נאכנישט קיין אידיש. זיי האבן אזוי שטארק געבענקט צו קענען עפעס מיטהאלטן, זיי האבן מיך געבעטן

נאך די באטע אויב איך קען רעדן ביי ספורי מעשיות אביסל אין לשון הקודש, איך האב נישט געוואלט מישן די שיעור - אידיש מיט לשון הקודש, האב איך זיי געזאגט אז איך וועל זיי געבן א שיעור פארן דאווענען.

איך געדענק נישט פינקטליך וואס מיר האבן גערעדט, אבער אלע דיבורים אונזערע זענען פון זיך פרייען מיט די מצות וואס מיר טוען, און וויסן אז דער אייבערשטער וועט העלפן, מיר וועלן ארויסגיין - יעדער איינער - פון זיין פלאנטער.

מיר האבן גערעדט פון וואס דער רבי פֿרעגט (ספורי מעשיות, סוף מעשה מבוערי ועני) וואס איז די סימן פאר אידישע קינדער? דער וואס וועט זאגן (בראשית נ, כה): "פקד יפקד אלקים אתכם", ער איז דער גואל אמת; אויב אלע ווייסן אז דאס איז וואס מען דארף זאגן - קען דאך יעדער איינער קומען און דאס זאגן, איז דאך דאס נישט קיין סימן... אזוי פֿרעגט דער הייליגער רבי.

מיר האבן גערעדט, מען קען זאגן אז די קשיא אליינס - דאס איז דער ענטפער. דא זעט מען אז יעדער איינער קען מחזק זיין נשמות ישראל, מען דארף נישט מער פון זאגן די פאר ווערטער: "פקד יפקד אלקים אתכם", דער אייבערשטער וועט ענק נאך העלפן, זייט אייך נישט מייאש, פארלירט אייך נישט, געבט נישט אויף, עס וועט נאך זיין גוט; דאך זאגט דאס קיינער נישט, און ווער עס זאגט דאס - דער איז דער גואל אמת.

דער הייליגער רבי - ער שרייט (לקוטי מוה"ר חלק ב', סימן עח; שיחות הר"ן, סימן קנג): "אין שום יאוש בעולם כלל! גיוואלד, זייט אייך נישט מייאש, קיין יאוש איז גארנישט פארהאנען"; דער רבי בלאזט א ווינט פון האפענונג אויף אונז, אלע קענען דאס זאגן אבער קיינער זאגט דאס נישט.

אזוי איז געווען אין מצרים, אידן זענען געווען אזוי דערביטערט, אידן זענען געווען אזוי פארלוירן, פלוצלונג קומט דער צדיק משה רבינו און שרייט: "פקוד יפקוד", דער אייבערשטער וועט אונז נישט פארלאזן, "ויאמן העם" (שמות ד, לא), און אידישע קינדער האבן געגלייבט. זיי האבן געזען אז

דאס איז דער גואל אמת'י, און אזוי איז היינט. אידישע קינדער זענען אזוי צעקלאפט, יעדער איינער מיט זיין אייגענע מצרים, פלוצלונג הערט מען שופר של משיח, דאס איז דער געשריי פון רבי'ן וואס שרייט: "גיוואלד זייט אייף נישט מייאש, קיין יאוש איז גארנישט פארהאנען, גיי צום אייבערשטן, רעד צום באשעפער, שמועס מיט אים אויף זיין אייגענע שפראך, רעד צו אים אזוי ווי מען שמועסט מיט א גוטער פריינט, זיי זיך מתודה פאר אים, זאג רבוננו של עולם, איך וויל זיין גוט, איך וויל זיין ערליך, וואס זאל איך טון? איך האלט אין איין אראפפאלן נאכאמאל און נאכאמאל".

צו פסוקי דזמרה איז צוגעגאנגען אבא חייא, דער גבאי פון בני ברק, שחרית האב איך געדאווענט. די עליות האט דער גבאי יצחק שמואל מכבד געווען די גבאים פון אלע שולן אין ארץ ישראל, איך האב עולה געווען און געבענטשט גומל. מוסף האט געדאווענט משה שמואל, דער מגיד שיעור אין אונזער ישיבה אין ירושלים.

נאכן דאווענען איז געווען צוגעשטעלט קידוש צו מאכן, מיר האבן פארגעלערנט ספורי מעשיות פון הייליגן רבי'ן, מעשה ג' (מחגר). מיר האבן בעיקר גערעדט פון דעם חגר וואס האט זיך גע'עקשנט'ט יא ווייטער צו פארן, ביז ער איז פארבלאנזשעט געווארן און די רויבערס האבן אים באגנבעט. מיר האבן גערעדט פון זיך נישט עקשנען אין לעבן, בפרט אין שטוב, ווייל ווי מער מען איז מתר - אלץ מער איז מען זוכה אז די שכניה זאל רוען ביי אים. ווען מען וויל עפעס זייער שטארק און עס גייט נישט ווי מען וויל און מען איז ווייטער פרייליך און צופרידן, מען איז זיך מבטל צום אייבערשטן - רוט די שכניה ביי אים, אזוי ווי עס שטייט (ישעיה נז, טו): "אשכנז ואת דכא", דער אייבערשטער רוט ביי אים (סוטה ה.), דאס איז בעיקר אינעם חתונה געהאטע לעבן; כל זמן מען איז א פלג גוף איז נישט שייף צו זיין בטל צום אייבערשטן, ווייל מען לעבט ווי אזוי מען וויל, אלעס טוט מען ווי אזוי עס איז גוט פאר זיך, אבער ווען מען האט חתונה, מען האט א ווייב וואס וויל אנדערש, יעדע זאך דארף מען גיין קעגן די אייגענע ווילן, מען איז זיך מבטל צו טון רצון הבורא - דעמאלט איז דא השראת השכינה.

אויף האַבן מיר געֶרעֶדט פון זיך אַכטונג געבן פון די וואס רעדן צו אַברכים קעגן די תורה, פון חומרות ופרישות, און נאכדעם פאלט מען אַראַפ אין ביטערע עבירות רחמנא לצלן. א אינגערמאן קומט צו מיר וויינען, ער האט חתונה געהאט און מען האט אים פארפירט אין פרישות, איז ער זיך געגאנגען קויפן א טעלעפאן צו קוקן עבירות, ער וויינט צו מיר: "ראטעווע מיך, נעם מיך ארויס פון מיין בלאטע"; אלעס נעבעך פון חומרות ופרישות.

איך האב דערציילט, איינער שרייבט מיר פאריגע וואך, ער איז אין א פתח וואס מען זאגט אים זיך אפשיידן לגמרי, ער זאל נישט אהיימקומען ביינאכט, ער זאל שרייען אין פעלד. ער שרייבט מיר אז זיין ווייב וויל א גוט; זי וויל א מאן, זי וויל א חתונה געהאטע לעבן, ער פֿרעגט וואס ער זאל טוהן, ווייל די חברים פון די פתח זאגן ער זאל זיין שטארק ביז זי וועט זיך ברעכן. איך האב אים געשריבן [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם ברייוו] ער זאל אנטלויפן פון חומרות ופרישות, ער זאל פאלגן דעם רבי'ן, זיך פירן על פי תורה, על פי שלחן ערוך.

סעודת שבת אינדערפרי האבן מיר געגעסן אין די דירה וואו מיר זענען איינגעשטאנען מיט די בחורים מפיצים, דער אינגערמאן אברהם נרו יאיר האט צוגעשטעלט פון בעסטן און שענסטן.

מיר האבן געהאט א גרויסער גאסט ביי די סעודה, הרב החסיד רבי שמעון שפירא זאל זיין געזונט און שטארק איז געקומען מיר זאגן שלום עליכם. איך האב זיך אביסל געשעמט, א איד אין אזא עלטער זאל זיך מטרירח זיין, זיך ארויפשלעפן צו מיר אינגערמאן... ער האט נאכגעזאגט שיינע חיזוק פון רבי אפרים'ל זכרוננו לברכה (ספר ענג שבת), עס שטייט (שמות ב, יב): "ויקח את המצרי ויטמנהו בחול", ווי אזוי קען מען זיך שלאגן מיט מצרי, מיטן מצר ים? דורך "ויטמנהו בחול", חול איז ראשי תיבות חזק ויִאמץ ל'בך, נאר דורך התחזקות, זיך שטארקן נאכאמאל און נאכאמאל - קען מען זיך שלאגן מיטן מצרי.

אויף האט ער מיר געגעבן אביסל מוסר מיט ליבשאפט, פארנוואס מען

דאנוענט ביי אונז אין שול נאך זמן קריאת שמע; ווייל ביים רבי'ן איז געווען הלכה, זיך נישט אנוועקריין פון שלחן ערוך. ער האט מיר אנגעווינטשן איך זאל ווייטער מחזק זיין אידישע קינדער. ער האט א שטארקע געפיל פאר היכל הקודש, זיין איידעם משה שמואל און זיין טאכטער, ביידע פירן זיך אויף מיט גרויס דרך ארץ און יראת שמים, זיין טאכטער איז א לערערין ביי אונזער שולע בית פיגא אין ירושלים.

מנחה און שלש סעודות

די צוויי אינגעלייט וואס האבן מיך באגלייט שבת אינדערפרי זענען געקומען מיך נעמען צו מנחה און שלש סעודות. דער דײן פון יבנאל, הרב הגאון רבי משה קורץ שליט"א איז געקומען אויף שבת, ער האט באקומען אן עלף ביי מנחה.

שלש סעודות האבן מיר גערעדט דיבורים חמים, גחלי אש, פון סדר דרך הלימוד (פמבאר בשיחות הר"ן, סימן עו). מיר האבן געלערנט וואס דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן יא): "תבן אתה מכניס לעפרים", ווי קען זיין מען זאל ברענגען מענטשן וואס זענען אראפגעפאלן לעפר - צו תבנית התורה? יוחני און ממרא האבן געפרעגט משה רבינו, דו ווילסט נעמען עם ישראל וואס זענען בשפל המדרגה, וואס זענען אין די מ"ט שערי טומאה - צו הר סיני, צו קבלת התורה, צו פסקו זהמתן? ! קען דען זיין אזא זאך, א איד וואס האט פוגם געווען באות ברית קודש, בהוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן - זאל נאך קענען תשובה טון? זאל נאך קענען זיין א צדיק?

האט משה רבינו געענטפערט: "אמרי אנשי", יא מען קען זוכה זיין צו די העכסטע דרגא, צו יחודא עילאה און יחודא תתאה דורך "אמירות של איש הישראלי", אז מען זאגט תורה, מען זאגט משניות און גמרא - קען מען אנקומען "למתא ירקא, ירקא שקל", צו די העכסטע מדרגות. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות כב.): "פתיח פיה", עפן זיין מויל, דאס מיינט הויב אן זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, "ויאירו דבריה", עס וועט דיר ליכטיגע ווערן.

גלייך נאך מעריב האט מיך פלוצלונג אנגעכאפט א שטיקל זארג, וואס

גייט זיין? וועל איך קענען אהיימפארן? ווייל די חוקרים, די פאליציי - האבן מיר געזאגט אז אויב איך וועל זיך שטעלן פאר'ן פאליגראף איז גוט, און אז נישט - וועט מען מיך נאכאמאל נעמען פאר חקירות איידער איך פאר אהיים. א גאנץ שבת האב איך נישט געטראכט פון די גאנצע פרשה, אבער פלוצלונג מוצאי שבת האב איך זיך געזארגט.

נאך הברלה בין איך אהיימגעפארן מיט'ן גבאי שמעון עוזר, אנקומענדיג אהיים ווארט מיך אפ האברוך אברהם און זאגט מיר איך זאל זיין גרייט, זיבן אזייגער קומט אראפ צו מיר א גרויסער עורך דין.

איך בין געזיצן מיט'ן עורך דין בערך א שעה צייט, ער האט מיר געגעבן זיין קארטל און געזאגט אז אויב מען שטעלט מיך אפ - זאל איך נישט רעדן, נאר ווייזן די קארטל, אז ער איז מיין פארטיידיגער. איך האב געזאגט: "רבוננו של עולם, אין אמעריקע האב איך א קארטל פון א לוייער, און אויף דא דארף איך א קארטל פון א לוייער; רבוננו של עולם, וואס טו איך? וואס וויל מען פון מיר? אז איך בין מחזק בחורים בין איך שוין א פארברעכער?"

מלנה מלכה

אויף האב איך אויפגענומען תלמידים, ביז ניין אזייגער. יצחק איז געקומען מיך טראגן צו סעודת מלנה מלכה אין א זאל אין ירושלים. עס איז געווען שייך צוגעגרייט, די גבאים דארט מאכן א גוטע ארבעט, זיי זענען מסודר, מען זעט עס איז דא אחרות צווישן זיי, נאר אזוי זענען זיי מצליח.

מיר האבן געזינגען זמירות און געטאנצן. אינמיטן די דרשה זענען ארויפגעקומען קינדער מאכן זייערע סיומים, אין אנהויב האט אויסגעזען ווי עס וועט זיין אפאר קינדער, ביז עס האבן אנגעהויבן קומען בחורים, חתנים, אברכים און אפילו עלטערע, עס איז געווען א פארגענוגן צו זען ווי יעדער בארומט זיך מיט זיינע אוצרות.

ווען די סיומים האבן זיך געענדיגט איז מען ארויס אין א לעבעדיגע טאנץ, "אשריכם תלמידי חכמים", מיר האבן געדאנקט דעם אייבערשטן אז מיר האבן א רבי וואס האט אזוי רחמנות אויף אינו, און האט זיך מוסר נפש געווען זיין לעבן אז נאך אפאר הונדערט יאר לעבן מיר נאר בזכות זיינע

תורות, זיינע עצות און שכל. אינמיטן טאנצן האב איך זיך גוט צואנוינט, איך האב געבעטן: "רבנו של עולם, העלף מיר איך זאל קענען אהיימפארן, עס זאל נישט זיין קיין שום פראבלעמען"; ברוך השם איך בין אינדער־היים, איך לויף שוין אין ישיבה לערנען מיט די בחורים, איך דארף שוין מקצר זיין. זונטאג אינדערפרי זענען די צוויי אינגעלייט געקומען מיך באגלייטן צו די מקוה זיבן אזייגער. אכט אזייגער האט מען געדאווענט שחרית, עס איז פארגעקומען א ברית, האברף אברהם גרו יאיר האט זוכה געווען להכניס בביתו של אברהם אבינו זיין קינד. ווען זיין קינד איז אים געבוירן געווארן זונטאג נאכמיטאג, אפאר מינוט פאר די שקיעה, האט ער מיר געזאגט אז ער זעט דאס ווי א מתנה פונעם אייבערשטן אז איך וועל זיין ביים ברית, ער האט שוין געוויסט אז איך קום, ער העלפט מיר מיט די נסיעה. ער האט מיך מכבד געווען מיט סנדקאות, איך האב זיך גוט מתבודד געווען אונטערן טלית בשעתן ברית. אויף האט ער מיך מכבד געווען מיט די ברכות, ויקרא שמו בישראל "יואל".

ביי די סעודת ברית האט אברהם גערעדט, ער האט דערציילט זיין סיפור התקרבות, אלע האבן געהאט טרערן אין די אויגן פון גרויס התרגשות; ווי דער רבי כאפט אן א מענטש וואו ער זאל נאר זיין און ברענגט אים צו די שענסטע פלעצער. איך האב אויף גערעדט, קענסט הערן די שיעור אויפן טעלעפאן ליען.

נאכן ברית בין איך געגאנגען צו אונזער תלמוד תורה. ווען איך בין אנגעקומען האב איך זיך אונטערגעהערט פון הינטערן טיר ווי די טייערע מלמדים לערנען מיט די קינדער, איך האב גערעדט צו די קינדער, דאס איז די אכטע שיעור וואס איך האב געגעבן די פאר טעג אין ארץ ישראל. איינער פון די קינדער, שלמה לעווינזאהן, האט געמאכט א סיום אויף ששה סדרי משנה.

פון דארט בין איך געגאנגען צו די שולע בית פיגא, וואס געפונט זיך אין שטוב ביי שמעון עזר. דארט איז מיר ארויפגעקומען אלטע זכרונות פון ווען מיר האבן געעפנט א בית פיגא אין אמעריקע, ממש אזוי מיט אפאר

קינדער, מיר האבן דארט צוויי כיתות, צוויי טייערע לערערנס, איינע איז שמעון עזרס א טאכטער, און נאך איינע, הרב ר' שמעון שפירא'ס טאכטער; זיי לערנען מיט די קינדער מיט אן אויסטערלישע געטריישאפט, זיי לייגן אריין די קינדער ריינע אמונה מיט יראת שמים, צניעות, ובעקור פארלייגט מען זיך ביי אונז אויפצובויען די קינדער.

ווי איר ווייסט דאך וואס טוט זיך היינט, מען שטאפט אן קינדער מיט מעדעצין, מיט ריטעלין וכדומה; אנדערש איז ביי אונז, נישטא קיין איין קינד ביי אונז וואס מיר - די מוסד - זאל ארויפלייגן אויף מעדעצין. אונזערע מלמדים און לערערנס ארבעטן זייער שווער מיט יעדן קינד מיט אייזערנע סבלנות - זיי צו מדריף זיין, זיי מחנך זיין מיט די תורה.

פון שולע בין איך צוריק צו די אכסניא, איך האב אוועקגעגעבן צייט צו רעדן מיט אנשי שלומינו.

נאכמיטאג איז געווען אין די דירה א שיעור כללי פאר די מלמדים און מחנכים בארץ הקודש, אויף דער מלמד פון טבר'י, ר' יוסף נרו יאיר - איז דארט געווען. מיר האבן גערעדט וויכטיגע פונקטן וואס מיר ווילן פון אונזערע מלמדים און לערערנס; קענסט הערן די שיעור אויפ'ן טעלעפאן לייך.

נאכן שיעור האב איך עוסק געווען אין שידוכים.

נאכדעם בין איך געגאנגען דאווענען מנחה, נאך מנחה האבן מיר פארגעלערנט די בלאט גמרא און מיט דעם זיך געזעגנט, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לא): "אל יפטר אדם מחברו אלא מתוך דבר הלכה".

איך האב זיך געזעגנט פון יעדן איינעם און ארויסגעפארן צום לופטפעלד. אויפ'ן וועג איז אריינגעקומען די גוטע נייעס אז די שול אין בני ברק איז צוריק אפן. וואס איז געווען? פאר צוויי וואכן צוריק זענען זיי אריין אין א נייע שול, אבער גלייך נאכדעם האט מען דאס געדארפט פארמאכן, ווייל איינער פון די שכנים האבן געבעטן פון בית דין אן עקול אויפ'ן שול,

די גבאים האבן געפאלגט בית דין און פארמאכט דעם שול, אבער זיי האבן זייער מתפלל געווען אז מען זאל דאס קענען עפענען צוריק, זיי האבן געוואלט איך זאל נאך קענען באזוכן אין שול. דער גבאי אבא חייא איז אריבער צום בית דין און געבעטן, אפער זאל מען קענען כאטשיג אריינגיין צו לערנען וכדומה, בית דין האט געשריבן אז מען קען ביז דערנוייל נוצן די שול, אבער נישט פאר דאווענען. דאס איז פאר זיי געווען אן אויסטערלישע שמחה, איך האב מחליט געווען אז איך פאר צו זיי, עס איז די זעלבע וועג ווען מען פארט פון ירושלים צום לופטפעלד.

דארט איז געווען די צוועלפטע שיעור, קענסט דאס הערן אויפן טעלעפאן.

האברף אברהם האט געארבעט זייער שווער אז איך זאל קענען אהיימפארן אן קיין פראבלעמען. חסדי השם איך בין אין שטוב געזונטערהייט, איך גיי שוין דאווענען, איך גיי בענטשן גומל, "הגומל לחיבים טובות שגמלנו כל טוב".

איך האב דיר נאר געשריבן ראשי פרקים, מען קען נישט שרייבן די געפילן, דאס וואס מען שפירט ווען מען טרעפט זיך מיט אנשי שלומינו.

ברודער, באניי זיך מיט'ן סדר דרך הלימוד; הויב אן לערנען אביסל חומש מיט תרגום, משניות, גמרא, הלכה, מדרש וספרי רבינו.

אויך באניי זיך מיט התבודדות, ובקור מיט "זה מעשה שלי, וזה מעשה שלו, ולמה לדבר מאחרים".

אייך זאך האב איך פארגעסן דיר צו שרייבן. היינט נאכט איז דא אין שטעטל פאר די פרויען די וועכנטליכע צאמקום, זע צו בלייבן אין שטוב העלפן מיט די קינדער אז דיין ווייב זאל קענען ארויסגיין שעפן פרישע לופט, פרישע חיזוק; זי דארף דאך אזויפיל חיזוק צו קענען אנגיין מיט די שטוב ארבעט.

איך גיי יעצט אין ישיבה אנגרייטן א שיעור פאר די צאמקום.

[די בריון צו וועלכע די אויבנדערמאנטע בריון באציט זיך :

געב אכטונג פון די וואס פארדרייען דעם הייליגן רביני'ס ווערטער

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמות, ט"ז טבת, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

איך בין זייער דערציטערט פון דיין בריוו.

גיי אוועק פון די וועג פון פרישות, דאס איז נישט ברסלב, דאס איז

אויסגעטראכט אליינס. דער רבי האט אונז געלערנט מיר זאלן לעבן מיט די

תורה, לעבן מיטן שלחן ערוך; אז דו וועסט ווייטער גיין אויף דעם וועג -

וועט זיין א גוט, דו וועסט פאלן אין טיפן אפגרונד.

בעט איבער דיין ווייב, דו ביסט עובר אויף שווערע לאוין, און לעב מיט

איר. געב אכטונג פון די וואס פארדרייען דעם הייליגן רביני'ס ווערטער, דער

רבי וויל מיר זאלן לעבן מיט די תורה און אזוי זיך צוקלעבן צום אייבערשטן.

איך דארף מקצר זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים].

...

